

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném ve dnech 15.-17. října 2012 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Radka Hartmanna a soudců JUDr. Pavla Zelenky a JUDr. Hany Pecové odvolání **obžalovaných V.K..... a Ing. B.V.....**, proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. července 2010 sp.zn. 46 T 17/2006 a rozhodl **t a k t o :**

Podle § 258 odst. 1 písm. b), d), e) ,f) tr. řádu se napadený rozsudek **z r u š u j e** v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3, písm. a) tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že

obžalovaní

1/ V.....K..... ,

nar., Česká republika, státní občan Irské republiky, bytem, registrován též na adrese, v ČR naposledy hlášen k trvalému pobytu na adrese,

t.č. stíhán jako uprchlý podle ust. § 302 a násl. tr. řádu,

2/ Ing. B.....V.....,

nar., Česká republika, , bytem, nebo také na adrese, popř. v dalších státech, v ČR naposledy hlášen k trvalému pobytu,

t.č. stíhán jako uprchlý podle ustanovení § 302 a násl. tr. řádu

jsou vinni, že

I. V.....K.....

v letech 1995 až 1996 jednak v Praze, jednak v Nassau, Společenství Bahamy, jako osoba disponující plnými mocemi, které jej bez dalších omezujících podmínek opravňovaly k úplnému rozhodování o nákupech a prodeji cenných papírů z portfolií investičních fondů, a to Harvardského dividendového investičního fondu a.s., IČ 44269595, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, Harvardského contrariánského investičního fondu, a.s., IČ 45312117, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, Harvardského růstového investičního fondu, a.s., IČ 44268777, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, Harvardského diamantového investičního fondu, a.s., IČ 45312125, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, Harvardského investičního fondu menších společností, a.s. IČ 45312109, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, Harvardského arbitrážního investičního fondu a.s. IČ 45312095, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, spravovaných společností Harvard Capital and Consulting, a.s. - nyní v likvidaci, jako obhospodařovatelem podle zákona číslo 248/1992 Sb., v úmyslu převést bez vědomí a souhlasu akcionářů investičních fondů a jejich souhlasu likvidní veřejně obchodovatelné akcie z portfolia uvedených harvardských investičních fondů (dále jen HIF) na jiné osoby se ztrátou a bez odpovídající protihodnoty a dosáhnout splnění takto vzniklých pohledávek jejich splnutím v důsledku sloučení HIF a společnosti SKLO UNION, a.s., Teplice, jako držitele odpovídajících závazků do Harvardského průmyslového holdingu a.s., - nyní v likvidaci, IČ 44269595, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, (dále jen HPH) a přijetím akcií společnosti Daventree Limited se sídlem na Kypru a splnutím tak „likvidovat“ závazky nabyvatelů akcií z portfolia harvardských investičních fondů, uděloval pokyny k provádění účelově ztrátových převodů likvidních a veřejně obchodovatelných cenných papírů z portfolia uvedených investičních fondů tak, že uskutečňoval tyto převody výhradně ve prospěch majetkově nebo personálně propojených „off shore“ společností se sídlem na Kypru, jejichž jménem jednal rovněž, úmyslně a záměrně bez toho, aby za převáděné cenné papíry byla poskytnuta jakákoli přiměřená a likvidní protihodnota, na místo toho přijímal mimo jiné účelově vydávané směnky tzv. PROMISSORY NOTE společnosti Stratton Investments Company Limited se sídlem na Kypru nebo veřejně neobchodovatelné cenné papíry Daventree Limited, se sídlem na Kypru, a tímto způsobem odčerpával z portfolií harvardských investičních fondů následující majetek, přičemž se na jednotlivých převodech účastnil takto :

1. dne 8.8.1995 uzavřel za společnost Harvardský contrariánský investiční fond a.s., (dále jen HCIF) smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton Investmens Company Limited, se sídlem na Kypru, (dále jen Stratton) zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HCIF 1.081 ks akcií společnosti Spolana, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 379.431,- Kč, část ceny ve výši 19.017,10 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 360.413,90 Kč přijal Viktor Kožený od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato část ceny ve výši **360.413,90 Kč** nebyla společností Stratton ve prospěch HCIF nikdy uhrazena,

2. dne 4.8.1995 uzavřel za HCIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HCIF 3.184 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, a to za sjednanou převodní cenu ve výši 1.385.040,- Kč, přičemž část ceny ve výši 69.418,27 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 1.315.621,73 Kč přijal Viktor Kožený od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato část ceny ve výši **1.315.621,73 Kč** nebyla společností Stratton ve prospěch HCIF nikdy uhrazena,

3. dne 2.8.1995 uzavřel za HCIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HCIF 3.300 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 2.303.400,- Kč, přičemž část ceny ve výši 115.446,52 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 2.187.953,48 Kč přijal Viktor Kožený od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající část ceny ve výši **2.187.953,48 Kč** nebyla společností Stratton ve prospěch HCIF nikdy uhrazena,

4. dne 14.8.1995 uzavřel za HCIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HCIF 250 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 142.500,- Kč, přičemž část ceny ve výši 7.155,19 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 135.344,81 Kč přijal Viktor Kožený od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající část ceny ve výši **135.344,81 Kč** nebyla společností Stratton ve prospěch HCIF nikdy uhrazena,

5. dne 4.1.1996 uzavřel za HCIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HCIF 2.630 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 3.734.600,- Kč, přičemž část ceny ve výši 186.730,- Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 3.547.870,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající část ceny ve výši **3.547.870,- Kč** nebyla společností Stratton ve prospěch HCIF nikdy uhrazena,

6. dne 4.1.1996 uzavřel za HCIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HCIF 2.550 ks akcií společnosti Spolana, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 2.295.000,- Kč, přičemž část ceny ve výši 114.750,- Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 2.180.250,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající část ceny ve výši **2.180.250,- Kč** nebyla společností Stratton ve prospěch HCIF nikdy uhrazena,

7. dne 10.1.1996 uzavřel za HCIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HCIF 2.286 ks akcií společnosti SEPAP a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši **3.669.030,- Kč**, přičemž tato částka měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti, k úhradě kupní ceny ani zčásti nikdy nedošlo,

8. dne 10.1.1996 uzavřel za HCIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HCIF 2.100 ks akcií společnosti Česká námořní plavba a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši **4.200.000,- Kč**, tato částka měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti, k úhradě kupní ceny ani zčásti nikdy nedošlo,

9. dne 4.1.1996 uzavřel za HCIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HCIF 2.500 ks akcií společnosti Moravské naftové doly, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 2.750.000,- Kč, přičemž část ceny ve výši 137.500,- Kč uhradila společnost Stratton

v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 2.612.500,- Kč přijal od této společnosti „směnkou“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající část ceny ve výši **2.612.500,- Kč** nebyla společností Stratton ve prospěch HCIF nikdy uhrazena,

10. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil Viktor Kožený za Harvardskou kontrariánskou společnost, a.s., (dále jen HCS) tzv. Multiple Order Ticket to Sell jako příkaz k prodeji celkem 8 emisí cenných papírů z portfolia HCS, kromě jiných i 1.144 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, a to za prodejní cenu ve výši 406.120,- Kč, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 14.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi HCS, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. Janou Sainerovou a společností HUSKY Trading Co., Ltd., se sídlem na Kypru, dále jen HUSKY, zastoupenou ředitelem Polakisem K. Sarrisem, na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 emisí akcií z portfolia HCS, včetně výše uvedených 1.144 ks akcií SKLO UNION a.s., Teplice, za cenu ve výši **406.120,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisí akcií ani prodejní ceny za ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

11. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil Viktor Kožený za HCS tzv. Multiple Order Ticket to Sell jako příkaz k prodeji celkem 8 emisí cenných papírů z portfolia HCS, kromě jiných i 2.193 ks akcií společnosti SEPAP a.s., a to za prodejní cenu ve výši 2.949.585,- Kč, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 14.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi HCS, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. Janou Sainerovou a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem Polakisem K. Sarrisem, na základě této smlouvy došlo k prodeji celkem 8 emisí z portfolia HCS, včetně výše uvedených 2.193 ks akcií SEPAP za cenu ve výši **2.949.585,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisí ani prodejní ceny za ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

12. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil Viktor Kožený za HCS tzv. Multiple Order Ticket to Sell jako příkaz k prodeji celkem 8 emisí cenných papírů z portfolia HCS, kromě jiných i 2.600 akcií společnosti FATRA a.s., a to za prodejní cenu ve výši 2.886.000,- Kč, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 14.6.1996 uzavřena smlouva o prodeji cenných papírů mezi HCS, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. Janou Sainerovou a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem Polakisem K. Sarrisem, na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 emisí z portfolia HCS, včetně výše uvedených 2.600 ks akcií FATRA, za cenu ve výši **2.886.000,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisí ani prodejní ceny za ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

13. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil Viktor Kožený za společnost HCS tzv. Multiple Order Ticket to Sell jako příkaz k prodeji 8 emisí cenných papírů z portfolia HCS, kromě jiných i 136 ks akcií společnosti CRYSTALEX a.s., a to za prodejní cenu ve výši 90.440,- Kč, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 14.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HCS zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. Janou Sainerovou a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem Polakisem K. Sarrisem, na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 emisí z portfolia HCS, včetně výše uvedených 136 ks akcií CRYSTALEX a.s., za cenu ve výši **90.440,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisí ani prodejní cena za ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

14. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil Viktor Kožený za společnost HCS tzv. Multiple Order Ticket to Sell jako příkaz k prodeji celkem 8 emisí cenných papírů z portfolia HCS,

kromě jiných i 332 ks akcií společnosti ISC MUZO a.s., a to za prodejní cenu ve výši 304.112,- Kč, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společnostmi HCIF, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. Janou Sainerovou a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem Polakisem K. Sarrisem, na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 ks emisí z portfolia HCS, včetně výše uvedených 332 ks akcií ISC MUZO a.s., za cenu ve výši **304.112,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani prodejní cena za ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

15. dne 4.8.1995 uzavřel Viktor Kožený za společnost Harvardský investiční fond menších společností a.s., (dále jen HIFMS) smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HIFMS 2.316 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, a to za sjednanou převodní cenu ve výši 1.007.460,- Kč, část ceny ve výši 50.493,94 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **956.966,06 Kč** přijal od této společnosti „směnkou“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HIFMS nikdy uhrazena,

16. dne 17.10.1995 uzavřel Viktor Kožený za HIFMS smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HIFMS 1.472 ks akcií společnosti SEPAP a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši **2.362.560,- Kč**, přičemž na celou tuto částku přijal od této společnosti „směnkou“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HIFMS nikdy uhrazena,

17. dne 14.8.1995 uzavřel za HIFMS smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HIFMS 250 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 142.500,- Kč, přičemž část ceny ve výši 7.155,19 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **135.344,81 Kč** přijal od této společnosti „směnkou“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HIFMS nikdy uhrazena,

18. dne 8.8.1995 uzavřel za HIFMS smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HIFMS 1.317 ks akcií společnosti Spolana, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 462.267,- Kč, přičemž část ceny ve výši 23.168,84 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **439.098,16 Kč** přijal od této společnosti „směnkou“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HIFMS nikdy uhrazena,

19. dne 2.8.1995 uzavřel za HIFMS smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HIFMS 2.400 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 1.675.200,- Kč, přičemž část ceny ve výši 83.961,10 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **1.591.238,90 Kč** přijal od této společnosti „směnkou“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HIFMS nikdy uhrazena,

20. dne 4.1.1996 za HIFMS smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HIFMS 1.890 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši

2.683.800,- Kč, přičemž část ceny ve výši 134.190,- Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **2.549.610,- Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HIFMS nikdy uhrazena,

21. dne 4.1.1996 uzavřel za HIFMS smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HIFMS 1.500 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 1.650.000,- Kč, část ceny ve výši 82.500,- Kč měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti a na část ceny ve výši **1.567.500,- Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HIFMS nikdy uhrazena,

22. dne 6.10.1995 uzavřel za HIFMS smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HIFMS 816 ks akcií společnosti Česká námořní plavba a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši **2.448.000,- Kč**, přičemž na tuto částku přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HIFMS nikdy uhrazena,

23. dne 4.1.1996 uzavřel za HIFMS smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HIFMS 1.640 ks akcií společnosti Spolana, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 1.476.000,- Kč, část ceny ve výši 73.800,- Kč měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti a na část ceny ve výši **1.402.200,- Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HIFMS nikdy uhrazena,

24. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil za Harvardský spolek menších společností, a.s., (dále jen HSMS) hromadný příkaz, označený jako Multiple Order Ticket to Sell, k prodeji celkem 8 emisí cenných papírů z portfolia HSMS, kromě jiných i 1.730 ks akcií společnosti FATRA a.s., a to za prodejní cenu ve výši 1.920.300,- Kč a na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 14.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HSMS, zastoupenou tehdejším předsedou představenstva JUDr. Petrem Paciorkem a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem Polakisem K. Sarrisem, na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 emisí z portfolia HSMS, včetně výše uvedených 1.730 ks akcií FATRA a.s., za prodejní cenu ve výši **1.920.300,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

25. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil za HSMS hromadný příkaz, označený jako Multiple Order Ticket to Sell, k prodeji celkem 8 emisí cenných papírů z portfolia HSMS, kromě jiných i 280 ks akcií společnosti ISC MUZO a.s., za prodejní cenu ve výši 256.480,- Kč a na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi HSMS, zastoupenou tehdejším předsedou představenstva JUDr. Petrem Paciorkem a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem Polakisem K. Sarrisem, na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 ks emisí z portfolia HIFMS, včetně výše uvedených 280 ks akcií ISC MUZO a.s., za cenu ve výši **256.480,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

26. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil za HSMS hromadný příkaz, označený jako Multiple Ordes Ticket to Sell, k prodeji 8 emisí cenných papírů z portfolia HSMS, kromě jiných i 1.420 ks akcií společnosti SEPAP a.s., a to za prodejní cenu ve výši 1.909.900,- Kč, na základě

tohoto příkazu k prodeji byla dne 14.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi HSMS, zastoupenou tehdejšíím předsedou představenstva JUDr. Petrem Paciorkem a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem Polakisem K. Sarrisem, na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 ks emisí z portfolia HSMS, včetně výše uvedených 1.420 ks akcií SEPAP a.s., za cenu ve výši **1.909.900,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

27. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil za HSMS hromadný příkaz, označený jako Multiple Order Ticket to Sell, k prodeji celkem 8 emisí cenných papírů z portfolia HSMS, kromě jiných i 725 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, a to za prodejní cenu ve výši 257.375,- Kč a na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 14.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi HSMS, zastoupenou tehdejšíím předsedou představenstva JUDr. Petrem Paciorkem a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem Polakisem K. Sarrisem, na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 emisí z portfolia HSMS, včetně výše uvedených 725 ks akcií SKLO UNION, akciová společnost Teplice, za cenu ve výši **257.375,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

28. dne 2.8.1995 uzavřel za společnost Harvardský arbitrážní investiční fond a.s., (dále jen HAIF) smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HAIF 780 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 544.440,- Kč, přičemž část ceny ve výši 27.287,36 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **517.152,64 Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HAIF nikdy uhrazena,

29. dne 4.8.1995 uzavřel za HAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HAIF 752 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, a to za sjednanou převodní cenu ve výši 327.120,- Kč, přičemž část ceny ve výši 16.395,27 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **310.724,73 Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HAIF nikdy uhrazena,

30. dne 8.8.1995 uzavřel za HAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HAIF 629 ks akcií společnosti Spolana, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 220.779,- Kč, přičemž část ceny ve výši 11.065,45 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající částku ve výši **209.713,55 Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HAIF nikdy uhrazena,

31. dne 4.1.1996 uzavřel za HAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HAIF 920 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 1.306.400,- Kč, přičemž část ceny ve výši 65.320,- Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající částku ve výši **1.241.080,- Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HAIF nikdy uhrazena,

32. dne 4.1.1996 uzavřel za HAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HAIF 870 ks akcií společnosti Spolana, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 783.000,- Kč, přičemž část ceny ve výši 39.150,- Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající částku ve výši **743.850,- Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HAIF nikdy uhrazena,

33. dne 10.1.1996 uzavřel za HAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HAIF 829 ks akcií společnosti SEPAP, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši **1.330.545,- Kč**, přičemž tato částka nebyla společností Stratton nikdy ani částečně uhrazena,

34. dne 4.1.1996 uzavřel za HAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HAIF 910 ks akcií společnosti Moravské naftové doly, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 1.001.000,- Kč, přičemž část ceny ve výši 50.050,- Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající částku ve výši **950.950,- Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HAIF nikdy uhrazena,

35. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil za Harvardskou arbitrážní společnost, a.s., (dále jen HAS) hromadný příkaz k prodeji, označený jako Multiple Order Ticket to Sell, na jehož základě došlo dne 11.6.1996 k prodeji celkem 7 emisí cenných papírů z portfolia HAS, kromě jiných i 1.174 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, a to za prodejní cenu ve výši 1.232.700,- Kč, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi HAS a společností HUSKY, kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 7 emisí z portfolia HAS, včetně uvedených 1.174 ks akcií SKLO UNION, akciová společnost Teplice, za cenu ve výši **1.232.700,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

36. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil za společnost HAS hromadný příkaz k prodeji označený jako Multiple Order Ticket to Sell, na jehož základě došlo dne 5.6.1996 k prodeji celkem 7 emisí cenných papírů z portfolia HAS, kromě jiných i 420 ks akcií společnosti SEPAP, a.s., a to za prodejní cenu ve výši 1.050.000,- Kč, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HAS a společností HUSKY, kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji stejných 7 emisí z portfolia HAS, včetně uvedených 420 ks akcií SEPAP a.s., za cenu ve výši **1.050.000,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

37. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil za společnost HAS hromadný příkaz k prodeji označený jako Multiple Order Ticket to Sell, na jehož základě došlo dne 7.6.1996 k prodeji celkem 7 emisí cenných papírů z portfolia HAS, kromě jiných i 770 ks akcií společnosti FATRA a.s., a to za prodejní cenu ve výši 1.386.000,- Kč, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HAS a společností HUSKY, na jejímž základě došlo k prodeji stejných 7 emisí z portfolia HAIF, včetně uvedených 770 ks akcií FATRA a.s., za cenu ve výši **1.386.000,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

38. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil za společnost HAS hromadný příkaz k prodeji označený jako Multiple Order Ticket Sell, na jehož základě došlo dne 7.6.1996 k prodeji celkem 7 emisí cenných papírů z portfolia HAS, kromě jiných i 660 ks akcií společnosti Pražská Teplárenská a.s., a to za prodejní cenu ve výši 891.000,- Kč, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společnostmi HAS a společností HUSKY, na jejímž základě došlo k prodeji stejných 7 emisí z portfolia HAS, včetně uvedených 660 ks akcií Pražská teplárenská a.s., za cenu ve výši **891.000,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

39. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil za společnost HAS hromadný příkaz k prodeji označený jako Multiple Order Ticket to Sell, na jehož základě došlo dne 7.6.1996 k prodeji celkem 7 emisí cenných papírů z portfolia HAS, kromě jiných i 120 ks akcií společnosti CRYSTALEX a.s., a to za prodejní cenu ve výši 96.000,- Kč, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společnostmi HAS a společností HUSKY, na jejímž základě došlo k prodeji stejných 7 emisí z portfolia HAS, včetně výše uvedených 120 ks akcií CRYSTALEX a.s., za cenu ve výši **96.000,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

40. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil za společnost HAS hromadný příkaz k prodeji označený jako Multiple Order Ticket to Sell, na jehož základě došlo dne 7.6.1996 k prodeji celkem 7 emisí cenných papírů z portfolia HAS, kromě jiných i 160 ks akcií společnosti ISC MUZO a.s., a to za prodejní cenu ve výši 146.560,- Kč, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společnostmi HAS a společností HUSKY, na jejímž základě došlo k prodeji stejných 7 emisí z portfolia HAS, včetně uvedených 160 ks akcií ISC MUZO a.s., za cenu ve výši **146.560,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

41. dne 2.8.1995 uzavřel za společnost Harvardský diamantový investiční fond a.s., dále jen HDIAIF, smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, se sídlem na Kypru, zastoupenou Michaellem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIAIF 4.350 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 3.036.300,- Kč, přičemž část ceny ve výši 152.179,50 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **2.884.120,50 Kč** přijal od této společnosti „směnkou“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIAIF nikdy uhrazena,

42. dne 14.8.1995 uzavřel za HDIAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton se sídlem na Kypru, zastoupenou Michaellem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIAIF 332 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 189.240,- Kč, přičemž část ceny ve výši 9.502,09 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **179.737,91 Kč** přijal od této společnosti „směnkou“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIAIF nikdy uhrazena,

43. dne 8.8.1995 uzavřel za HDIAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaellem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIAIF 2.333 ks akcií společnosti Spolana a.s., a to za sjednanou převodní cenu

ve výši 818.883,- Kč, přičemž část ceny ve výši 41.042,46 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **777.840,54 Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIAIF nikdy uhrazena,

44. dne 4.8.1995 uzavřel za HDIAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIAIF 4.198 ks akcií společnosti SKLO UNION akciová společnost Teplice, a to za sjednanou převodní cenu ve výši 1.826.130,- Kč, přičemž část ceny ve výši 91.525,72 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **1.734.604,28 Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIAIF nikdy uhrazena,

45. dne 10.1.1996 uzavřel za HDIAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIAIF 2.100 ks akcií společnosti Česká námořní plavba a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši **4.200.000,- Kč**, přičemž tato částka nebyla společností Stratton nikdy ani částečně uhrazena,

46. dne 17.10.1995 uzavřel za HDIAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIAIF 3.071 ks akcií společnosti SEPAP a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši **4.928.955,- Kč**, kdy na tuto částku přijal od společnosti Stratton „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIAIF nikdy uhrazena,

47. dne 4.1.1996 uzavřel za HDIAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIAIF 3.440 ks akcií společnosti Spolana a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 3.096.000,- Kč, přičemž část ceny ve výši 154.800,- Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **2.941.200,- Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIAIF nikdy uhrazena,

48. dne 4.1.1996 uzavřel za HDIAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIAIF 4.060 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 5.765.200,- Kč, přičemž část ceny ve výši 288.260,- Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **5.476.940,- Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIAIF nikdy uhrazena,

49. dne 4.1.1996 uzavřel za HDIAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIAIF 2.600 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 2.860.000,- Kč, přičemž část ceny ve výši 143.000,- Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **2.717.000,- Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIAIF nikdy uhrazena,

50. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil za Harvardskou diamantovou společností, a.s., dále jen HDIAS, hromadný příkaz k prodeji označený jako Multiple Order Ticket to Sell, na jehož základě došlo dne 5.6.1996 k prodeji celkem 8 emisí cenných papírů z portfolia HDIAS, kromě jiných i 3.000 ks akcií společnosti SEPAP a.s., a to za prodejní cenu ve výši 4.035.000,- Kč, na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HDIAS, zastoupenou tehdejšími předsedou představenstva JUDr. Liborem Dopitou a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem Polakisem K. Sarrisem, na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 emisí z portfolia HDIAS, včetně výše uvedených 3.000 ks akcií SEPAP a.s., za cenu ve výši **4.035.000,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

51. nezjištěný den roku 1996 vystavil za HDIAS hromadný příkaz k prodeji označený jako Multiple Order Ticket to Sell, na jehož základě došlo dne 7.6. 1996 k prodeji celkem 8 emisí cenných papírů z portfolia HDIAS, kromě jiných i 3.800 ks akcií společnosti FATRA a.s., a to za prodejní cenu ve výši 4.218.000,- Kč, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla nejpozději dne 14.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HDIAS, zastoupenou tehdejšími předsedou představenstva JUDr. Liborem Dopitou a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem Polakisem K. Sarrisem, na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 emisí z portfolia HDIAS, včetně výše uvedených 3.800 ks akcií FATRA a.s., za cenu ve výši **4.218.000,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

52. nezjištěný den roku 1996 vystavil za HDIAS hromadný příkaz k prodeji označený jako Multiple Order Ticket to Sell, na jehož základě došlo dne 7.6.1996 k prodeji celkem 8 emisí cenných papírů z portfolia HDIAS, kromě jiných i 228 ks akcií společnosti CRYSTALEX a.s., a to za prodejní cenu ve výši 151.620,- Kč, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HDIAS, zastoupenou tehdejšími předsedou představenstva JUDr. Liborem Dopitou a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem Polakisem K. Sarrisem, kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 emisí z portfolia HDIAS, včetně výše uvedených 228 ks akcií CRYSTALEX a.s., za cenu ve výši **151.620,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

53. nezjištěný den roku 1996 vystavil za HDIAS hromadný příkaz k prodeji označený jako Multiple Order Ticket to Sell, na jehož základě došlo dne 7.6.1996 k prodeji celkem 8 emisí cenných papírů z portfolia HDIAS, kromě jiných i 572 ks akcií společnosti ISC MUZO a.s., a to za prodejní cenu ve výši 523.952,- Kč, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HDIAS, zastoupenou tehdejšími předsedou představenstva JUDr. Liborem Dopitou a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem Polakisem K. Sarrisem, kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 emisí z portfolia HDIAS, včetně výše uvedených 572 ks akcií ISC MUZO a.s., za cenu ve výši **523.952,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

54. neuvedeného dne vystavil za společnost HDIAS hromadný příkaz k prodeji označený jako Multiple Order Ticket to Sell, na jehož základě došlo dne 11.6.1996 k prodeji 8 emisí cenných papírů z portfolia HDIAS, kromě jiných i 1.602 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, a to za prodejní cenu ve výši 568.710,- Kč, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HDIAS, zastoupenou tehdejšími předsedou představenstva JUDr. Liborem Dopitou a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem Polakisem K. Sarrisem, kdy na základě této

smlouvy došlo k prodeji 8 ks emisí z portfolia HDIAS, včetně výše uvedených 1.602 ks akcií SKLO UNION, akciová společnost Teplice, za cenu ve výši **568.710,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

55. dne 6.10.1995 uzavřel za společnosti Harvardský růstový investiční fond a.s., dále jen HRIF, smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 110.382 ks akcií společnosti Česká námořní plavba a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši **231.802.200,- Kč**, na tuto částku přijal od společnosti Stratton „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HRIF nikdy uhrazena,

56. dne 4.1.1996 uzavřel za HRIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 187.918 ks akcií společnosti Spolana a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 169.126.200,- Kč, přičemž část ceny ve výši 8.456.310,- Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **160.669.890,- Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HRIF nikdy uhrazena,

57. dne 4.1.1996 uzavřel za HRIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem DINGMANEM, kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 35.500 ks akcií společnosti Spolana a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 31.950.000,- Kč, přičemž část ceny ve výši 1.597.500,- Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **30.352.500,- Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HRIF nikdy uhrazena,

58. dne 4.1.1996 uzavřel za HRIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem DINGMANEM, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 191.907 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 249.479.100,- Kč, přičemž část ceny ve výši 12.473.955,- Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **237.005.145,- Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HRIF nikdy uhrazena,

59. dne 14.8.1995 uzavřel za HRIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 60.148 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 34.284.360,- Kč, přičemž část ceny ve výši 1.721.481,20 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny nejméně **32.562.878,80 Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HRIF nikdy uhrazena,

60. dne 1.8.1995 uzavřel za HRIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 93.737 ks akcií společnosti Moravské Chemické Závody a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 53.898.775,- Kč, přičemž ze sjednané ceny uhradila společnost Stratton pouze část ve výši 29.482.338,- Kč, přičemž zbývající částka ve výši **24.416.437 Kč** nebyla společností Stratton ve prospěch HRIF nikdy uhrazena,

61. dne 8.8.1995 uzavřel za HRIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 307.806 ks akcií společnosti Spolana, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 108.039.906,- Kč, přičemž část ceny ve výši 5.414.965,28 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **102.624.940,72 Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HRIF nikdy uhrazena,

62. dne 4.8.1995 uzavřel za HRIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 267.333 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, a to za sjednanou převodní cenu ve výši 116.289.855,- Kč, přičemž částku ve výši 5.828.453,12 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **110.461.401,88 Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HRIF nikdy uhrazena,

63. dne 2.8.1995 uzavřel za HRIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 284.245 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 198.403.010,- Kč, přičemž částku ve výši 9.943.968,40 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši nejméně **188.459.041,60** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HRIF nikdy uhrazena,

64. dne 10.1.1996 uzavřel za HRIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 305.906 ks akcií společnosti SEPAP a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši **490.979.130,- Kč**, přičemž tato částka nebyla společností Stratton nikdy ani částečně uhrazena,

65. dne 10.1.1996 uzavřel za HRIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 102.820 ks akcií společnosti Česká námořní plavba a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši **205.640.000,- Kč**, přičemž tato částka nebyla společností Stratton nikdy ani částečně uhrazena,

66. dne 4.1.1996 uzavřel za HRIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 28.596 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 31.455.600,- Kč, přičemž částku ve výši 1.572.780,- Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **29.882.820,- Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HRIF nikdy uhrazena,

67. dne 14.6.1996 vystavil za Harvardskou finanční společnost, a.s., dále jen HFS, příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě došlo k prodeji 358.672 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, a to bez uvedení prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 14.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HFS, zastoupenou tehdejším předsedou představenstva Ing. Jiřím Bednářem a společností HUSKY, zastoupenou Viktorem Koženým, přičemž na základě této smlouvy došlo k prodeji 4 emisí z portfolia HFS, tedy i výše uvedených 358.672 ks akcií SKLO UNION, akciová společnost Teplice, za cenu ve výši **358.672.000,- Kč**, přičemž prodejní

cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

68. nezjištěný den roku 1996 vystavil za HFS příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě došlo k prodeji 5.000 ks akcií společnosti Komerční banka a.s., a to bez uvedení prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 6.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HRIF, zastoupenou tehdejším předsedou představenstva Ing. Jiřím Bednářem a společností HUSKY, zastoupenou Viktorem Koženým, na základě této smlouvy došlo dne 6.6.1996 k prodeji 4 ks emisí z portfolia HRIF, tedy i výše uvedených 5.000 ks akcií Komerční banky a.s., za cenu ve výši **11.075.000,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

69. dne 2.8.1995 uzavřel z titulu výše uvedené plné moci za společnost Harvardský dividendový investiční fond a.s., dále jen HDIF, smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 326.959 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 228.217.382,- Kč, přičemž část ceny ve výši 11.438.266,15 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **216.779.115,85 Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIF nikdy uhrazena,

70. dne 14.8.1995 uzavřel za HDIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 86.344 ks akcií společnosti Moravské Naftové doly, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 49.216.080,- Kč, přičemž část ceny ve výši 2.471.230,51 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **46.744.849,49 Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIF nikdy uhrazena,

71. dne 1.8.1995 uzavřel za HDIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 126.999 ks akcií společnosti Moravské Chemické Závody a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 73.024.425,- Kč, přičemž ze sjednané ceny uhradila společnost Stratton pouze část ve výši 30.855.750,- Kč, přičemž zbývající částka ve výši **42.168.675,- Kč** nebyla společností Stratton ve prospěch HDIF nikdy uhrazena,

72. dne 8.8.1995 uzavřel za HDIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 490.625 ks akcií společnosti Spolana, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 172.209.375,- Kč, přičemž část ceny ve výši 8.631.142,15 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **163.578.232,85 Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIF nikdy uhrazena,

73. dne 4.8.1995 uzavřel za HDIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 572.832 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, a to za sjednanou převodní cenu ve výši 249.181.920,- Kč, přičemž část ceny ve výši 12.489.009,80 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **236.692.910,20 Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou

podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIF nikdy uhrazena,

74. dne 10.1.1996 uzavřel za HDIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 134.100 ks akcií společnosti Česká námořní plavba a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši **268.200.000,- Kč**, tato částka měla být uhrazena do 6 měsíců od převodu cenných papírů ve Středisku pro cenné papíry, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIF nikdy ani částečně uhrazena,

75. dne 17.10.1995 uzavřel za HDIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 405.174 ks akcií společnosti SEPAP a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši **650.304.270,- Kč**, na tuto částku přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIF nikdy uhrazena,

76. dne 4.1.1996 uzavřel za HDIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 34.165 ks akcií společnosti Spolana, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 30.748.500,- Kč, přičemž část ceny ve výši 1.537.425,- Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **29.211.075,- Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIF nikdy uhrazena,

77. dne 4.1.1996 uzavřel za HDIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 281.877 ks akcií společnosti Spolana, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 253.689.300,- Kč, přičemž část ceny ve výši 12.684.465,- Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **241.004.835,- Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIF nikdy uhrazena,

78. dne 6.10.1995 uzavřel za HDIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 165.994 ks akcií společnosti Česká námořní plavba a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši **348.587.400,- Kč**, kdy na tuto částku přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIF nikdy uhrazena,

79. dne 4.1.1996 uzavřel za HDIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 245.098 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 318.627.400,- Kč, přičemž část ceny ve výši 15.931.370,- Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši **302.696.030,- Kč** přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIF nikdy uhrazena,

80. dne 4.1.1996 uzavřel za HDIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 9.273 ks akcií společnosti Moravské naftové doly a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 10.200.300,- Kč, přičemž část ceny ve výši 510.015,- Kč uhradila

společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši nejméně **9.690.285 Kč** přijal od této společnosti „směnkou“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIF nikdy uhrazena,

81. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost Harvardský průmyslový holding, a.s., dále jen HPH, příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě došlo dne 6.6.1996 k prodeji 4.385 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to s uvedením limitní prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 6.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HPH, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. Marií Králíkovou a společností HUSKY, zastoupenou Viktorem Koženým, na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 emisí z portfolia HPH, včetně výše uvedených 4.385 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., za cenu ve výši **5.262.000,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

82. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost HPH příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě došlo dne 6.6.1996 k prodeji 3.313 ks akcií společnosti Poštovní tiskárna cenin a.s., a to s uvedením limitní prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 6.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HPH, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. Marií Králíkovou a společností HUSKY, zastoupenou Viktorem Koženým, kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 ks emisí z portfolia HPH, včetně výše uvedených 3.313 ks akcií společnosti Poštovní tiskárna cenin a.s., za cenu ve výši **3.313.000,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

83. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost HPH příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě došlo dne 6.6.1996 k prodeji 4.501 ks akcií společnosti ISC MUZO a.s., a to s uvedením limitní prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 6.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HPH, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. Marií Králíkovou a společností HUSKY, zastoupenou Viktorem Koženým, na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 emisí z portfolia HPH, včetně uvedených 4.501 ks akcií společnosti ISC MUZO a.s., za cenu ve výši **4.501.000,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

84. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost HPH příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě došlo dne 6.6.1996 k prodeji 5.000 ks akcií společnosti Komerční banka a.s., a to bez uvedení limitní prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 6.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HPH, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. Marií Králíkovou a společností HUSKY, zastoupenou Viktorem Koženým, na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 emisí z portfolia HPH, včetně uvedených 5.000 ks akcií společnosti Komerční banka a.s., za cenu ve výši **11.075.000,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

85. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost HPH příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě došlo dne 6.6.1996 k prodeji 14.642 ks akcií společnosti ČEZ 2 a.s., a to s uvedením limitní prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HPH, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. Marií Králíkovou a společností HUSKY, zastoupenou Viktorem Koženým, na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 ks emisí z portfolia HPH, včetně 14.642 ks akcií společnosti ČEZ 2 a.s., za cenu ve výši **16.325.830,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto

emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

86. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost HPH příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě došlo dne 6.6.1996 k prodeji 65.389 ks akcií společnosti CRYSTALEX a.s., a to s uvedením limitní prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 6.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HPH, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. Marií Králikovou a společností HUSKY, zastoupenou Viktorem Koženým, na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 emisí z portfolia HDIF, včetně výše uvedených 65.389 ks akcií společnosti CRYSTALEX a.s., za cenu ve výši **52.311.200,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY, nikdy ani částečně uhrazena,

87. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost HPH příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě dne 6.6.1996 došlo k prodeji 100.640 ks akcií společnosti OSPAP a.s., a to bez uvedení limitní prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 6.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HPH zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. Marií Králikovou a společností HUSKY, zastoupenou Viktorem Koženým, na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 emisí z portfolia HDIF, včetně výše uvedených 100.640 ks akcií společnosti OSPAP a.s., za cenu ve výši **40.256.000,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

88. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost HPH příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě došlo dne 6.6.1996 k prodeji 52.873 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly a.s., a to s uvedením limitní prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena dne 6.6.1996 smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HPH zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. Marií Králikovou a společností HUSKY, zastoupenou Viktorem Koženým, na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 emisí z portfolia HPH, včetně výše uvedených 52.873 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly a.s., za cenu ve výši **79.309.500,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

89. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost HPH příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě došlo dne 6.6.1996 k prodeji 110.786 ks akcií společnosti FATRA a.s., a to s uvedením limitní prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 6.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HPH, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. Marií Králikovou a společností HUSKY, zastoupenou Viktorem Koženým, kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 emisí z portfolia HPH, včetně výše uvedených 110.786 ks akcií společnosti FATRA a.s., za cenu ve výši **199.414.800,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

90. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost HPH příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě došlo dne 5.6.1996 k prodeji 660.960 ks akcií společnosti SEPAP a.s., a to s uvedením limitní prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 6.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HPH, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. Marií Králikovou a společností HUSKY, zastoupenou Viktorem Koženým, kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 emisí z portfolia HPH, včetně výše uvedených 660.960 ks akcií společnosti SEPAP a.s., za cenu ve výši **1.388.016.000,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

91. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost HPH příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě dne 6.6.1996 došlo k prodeji 518.543 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, a to s uvedením prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 6.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společnostmi HPH, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. Marií Králikovou a společností HUSKY, zastoupenou Viktorem Koženým, na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 emisí z portfolia HDIF, včetně výše uvedených 518.543 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, za cenu ve výši **259.271.500,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

92. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost HPH příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě došlo dne 6.6.1996 k prodeji 827.864 ks akcií společnosti Pražská Teplárenská a.s., a to s uvedením limitní prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena dne 6.6.1996 smlouva o převodu cenných papírů mezi společnostmi HPH, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. Marií Králikovou a společností HUSKY, zastoupenou Viktorem Koženým, na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 emisí z portfolia HDIF, včetně výše uvedených 827.864 ks akcií společnosti Pražská Teplárenská a.s., za cenu ve výši **1.117.616.400,- Kč**, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

a takto převedl z portfolií šesti harvardských investičních fondů cenné papíry nejvýznamnějších českých společností v hodnotě nejméně **8.211.559.152,- Kč**, avšak za skutečně placenou protihodnotu ve výši nejvýše **175.246.763,- Kč**, čímž harvardským investičním fondům a jejich nástupci společnosti Harvardský průmyslový holding a.s. se sídlem v Praze způsobil škodu ve výši nejméně **8.036.312.389,- Kč**,

II.V.....K.....

dále v letech 1995 až 1996 jednak v Praze, jednak v Nassau, Společenství Bahamy, jako osoba disponující plnou mocí, jako obecný zmocněnec společnosti Harvard Capital and Consulting a.s. – nyní v likvidaci (dále jen HCC), rozhodl o nakupech a prodejkách cenných papírů z portfolií Harvardského dividendového investičního fondu a.s., IČ 44269595, Harvardského růstového investičního fondu, a.s., IČ 44268777, Harvardského kontrariánského investičního fondu, a.s., IČ 45312117, Harvardského diamantového investičního fondu, a.s., IČ 45312125, Harvardského investičního fondu menších společností, a.s., IČ 45312109, Harvardského arbitrážního investičního fondu a.s., IČ 45312095, všechny se sídlem v Praze 4, Ohradní 65, spravovaných společností HCC jako obhospodařovatelem podle zákona číslo 248/1992 Sb. tak, že

93. dne 16.3.1995 jako „fond manager“ za Harvardský růstový investiční fond a.s. (dále jen HRIF) vystavil a podepsal příkaz k nákupu 319.815 ks akcií SPT TELECOM, a.s., do portfolia HRIF, a to za limitní cenu 2.710,- Kč za akcii, na jehož základě byla téhož dne, tj. 16.3.1995 uzavřena kupní smlouva mezi HRIF jako kupujícím a společností Zenko Trading Co., Ltd., (dále jen ZENKO) jako prodávajícím, kterou za HRIF podepsal Viktor Kožený a za ZENKO Koženého spolupracovník Juraj Široký, na základě této smlouvy HRIF koupilo výše uvedené množství akcií SPT TELECOM, a.s. za kupní cenu ve výši 866.698.650,- Kč, přičemž následně vystavil a podepsal dne 23.3.1995 jako „fond manager“ za HRIF příkaz k prodeji 319.815 ks akcií SPT TELECOM, a.s. do portfolia HRIF, a to za limitní cenu 2.215,- Kč za akcii, na jehož

základě byla téhož dne, tj. 23.3.1995, uzavřena kupní smlouva mezi HRIF jako prodávajícím a společností ZENKO jako kupujícím, kterou za HRIF podepsal Viktor Kožený a za ZENKO Koženého spolupracovník Juraj Široký, na základě této smlouvy HRIF prodalo výše uvedené množství akcií SPT TELECOM, a.s. za prodejní cenu ve výši 708.390.225,- Kč a takto způsobil škodu HRIF ve výši **158.308.425,- Kč**

94. dne 16.3.1995 jako „fond manager“ vystavil a podepsal za Harvardský dividendový investiční fond a.s. (dále jen HDIF) příkaz k nákupu 183.302 ks akcií SPT TELECOM, a.s. do portfolia HDIF, a to za limitní cenu 2.710,- Kč za akcii, na jehož základě byla téhož dne, tj. 16.3.1995 uzavřena kupní smlouva mezi HDIF jako kupujícím a společností ZENKO jako prodávajícím, kterou za HDIF podepsal Viktor Kožený a za ZENKO Koženého spolupracovník Juraj Široký, na základě této smlouvy HDIF koupilo výše uvedené množství akcií SPT TELECOM, a.s. za kupní cenu ve výši 496.748.420,- Kč, následně vystavil a podepsal dne 23.3.1995 jako „fond manager“ za HDIF příkaz k prodeji 183.302 ks akcií SPT TELECOM, a.s. do portfolia HDIF, a to za limitní cenu 2.215,- Kč za akcii, na jehož základě byla téhož dne, tj. 23.3.1995, uzavřena kupní smlouva mezi HDIF jako prodávajícím a společností ZENKO jako kupujícím, kterou za HDIF podepsal Viktor Kožený a za ZENKO Koženého spolupracovník Juraj Široký, na základě této smlouvy HDIF prodalo výše uvedené množství akcií SPT TELECOM za prodejní cenu ve výši 406.013.930,- Kč a takto způsobil škodu HDIF ve výši **90.734.490,- Kč,**

95. dne 16.3.1995 jako „fond manager“ za Harvardský diamantový investiční fond a.s. (dále jen HDIAIF) vystavil a podepsal příkaz k nákupu 3.150 ks akcií SPT TELECOM, a.s. do portfolia HDIAIF, a to za limitní cenu 2.710,- Kč za akcii, na jehož základě byla téhož dne, tj. 16.3.1995 uzavřena kupní smlouva mezi HDIAIF jako kupujícím a společností ZENKO jako prodávajícím, kterou za HDIAIF podepsal Viktor Kožený a za ZENKO Koženého spolupracovník Juraj Široký, na základě této smlouvy HDIAIF koupilo výše uvedené množství akcií SPT TELECOM, a.s. za kupní cenu ve výši 8.536.500,- Kč, následně vystavil a podepsal dne 23.3.1995 jako „fond manager“ za HDIAIF příkaz k prodeji 3.150 ks akcií SPT TELECOM, a.s. do portfolia HDIAIF, a to za limitní cenu 2.215,- Kč za akcii, na jehož základě byla téhož dne, tj. 23.3.1995 uzavřena kupní smlouva mezi HDIAIF jako prodávajícím a společností ZENKO jako kupujícím, kterou za HDIAIF podepsal Viktor Kožený a za ZENKO Koženého spolupracovník Juraj Široký, na základě této smlouvy HDIAIF prodalo výše uvedené množství akcií SPT TELECOM, a.s. za prodejní cenu ve výši 6.977.250,- Kč a takto způsobil škodu HDIAIF ve výši **1.559.250,- Kč**

96. dne 16.3.1995 jako „fond manager“ za Harvardský contrariánský investiční fond a.s. (dále jen HCIF) vystavil a podepsal příkaz k nákupu 1.890 ks akcií SPT TELECOM, a.s. do portfolia HCIF, a to za limitní cenu 2.710,- Kč za akcii, na jehož základě byla téhož dne, tj. 16.3.1995 uzavřena kupní smlouva mezi HCIF jako kupujícím a společností ZENKO jako prodávajícím, kterou za HCIF podepsal Viktor Kožený a za ZENKO Koženého spolupracovník Juraj Široký, na základě této smlouvy HCIF koupilo výše uvedené množství akcií SPT TELECOM, a.s. za kupní cenu ve výši 5.121.900,- Kč, následně vystavil a podepsal dne 23.3.1995 jako „fond manager“ za HCIF příkaz k prodeji 1.890 ks akcií SPT TELECOM, a.s. do portfolia HCIF, a to za limitní cenu 2.215,- Kč za akcii, na jehož základě byla téhož dne, tj. 23.3.1995 uzavřena kupní smlouva mezi HCIF jako prodávajícím a společností ZENKO jako kupujícím, kterou za HCIF podepsal Viktor Kožený a za ZENKO Koženého spolupracovník Juraj Široký, na základě této smlouvy HCIF prodalo výše uvedené množství akcií SPT TELECOM, a.s. za prodejní cenu ve výši 4.186.350,- Kč a takto způsobil škodu HCIF ve výši **935.550,- Kč**

97. dne 16.3.1995 jako „fond manager“ za Harvardský arbitrážní investiční fond a.s. (dále jen HAIF) vystavil a podepsal příkaz k nákupu 1.805 ks akcií SPT TELECOM, a.s. do portfolia HAIF, a to za limitní cenu 2.710,- Kč za akcii, na jehož základě byla téhož dne, tj. 16.3.1995, uzavřena kupní smlouva mezi HAIF jako kupujícím a společností ZENKO jako prodávajícím, kterou za HAIF podepsal Viktor Kožený a za ZENKO Koženého spolupracovník Juraj Široký, na základě této smlouvy HAIF koupilo výše uvedené množství akcií SPT TELECOM, a.s. za kupní cenu ve výši 4.891.550,- Kč, následně vystavil a podepsal dne 23.3.1995 jako „fond manager“ za HAIF příkaz k prodeji 1.805 ks akcií SPT TELECOM, a.s. do portfolia HAIF, a to za limitní cenu 2.215,- Kč za akcii, na jehož základě byla téhož dne, tj. 23.3.1995 uzavřena kupní smlouva mezi HAIF jako prodávajícím a společností ZENKO jako kupujícím, kterou za HAIF podepsal Viktor Kožený a za ZENKO Koženého spolupracovník Juraj Široký, na základě této smlouvy HAIF prodalo výše uvedené množství akcií SPT TELECOM, a.s. za prodejní cenu ve výši 3.998.075,- Kč a takto způsobil škodu HDIF ve výši **893.475,- Kč**

98. dne 16.3.1995 jako „fond manager“ za Harvardský investiční fond menších společností a.s. (dále jen HIFMS) vystavil a podepsal příkaz k nákupu 499 ks akcií SPT TELECOM, a.s. do portfolia HIFMS, a to za limitní cenu 2.710,- Kč za akcii, na jehož základě byla téhož dne, tj. 16.3.1995 uzavřena kupní smlouva mezi HIFMS jako kupujícím a společností ZENKO jako prodávajícím, kterou za HIFMS podepsal Viktor Kožený a za ZENKO Koženého spolupracovník Juraj Široký, na základě této smlouvy HIFMS koupilo výše uvedené množství akcií SPT TELECOM, a.s. za kupní cenu ve výši 1.352.290,- Kč, následně vystavil a podepsal dne 23.3.1995 jako „fond manager“ za HIFMS příkaz k prodeji 499 ks akcií SPT TELECOM, a.s. do portfolia HIFMS, a to za limitní cenu 2.215,- Kč za akcii, na jehož základě byla téhož dne, tj. 23.3.1995 uzavřena kupní smlouva mezi HIFMS jako prodávajícím a společností ZENKO jako kupujícím, kterou za HIFMS podepsal Viktor Kožený a za ZENKO Koženého spolupracovník Juraj Široký, na základě této smlouvy HIFMS prodalo výše uvedené množství akcií SPT TELECOM, a.s. za prodejní cenu ve výši 1.105.285,- Kč a takto způsobil škodu HDIF ve výši **247.005,- Kč**,

a výše (pod čísla 93-98) uvedenými převody cenných papírů způsobil harvardským investičním fondům a jejich nástupci společností Harvardský průmyslový holding a.s. se sídlem v Praze škodu ve výši celkem **252.678.195,- Kč**

a způsobil tak celkově škodu ve výši nejméně **8.288.990.584 Kč,-**,

III. Ing. B.....V.....

99. společně s obžalovaným Viktorem Koženým, jako předseda představenstva společnosti SKLO UNION, akciová společnost TEPLICE, IČ: 00012726, se sídlem v Teplicích, Sklářská 450, (dále jen SU Teplice), v úmyslu převést likvidní veřejně obchodovatelné akcie portfolia SU Teplice na jiné osoby se ztrátou a bez odpovídající protihodnoty a současně převzít a následným splnutím v důsledku začlenění SU Teplice do společnosti Harvardský průmyslový holding a.s. a přijetím veřejně neobchodovatelných akcií Daventree Ltd. se sídlem na Kypru „likvidovat“ závazky nabyvatelů akcií z portfolia harvardských investičních fondů vzniklé z obchodů provedených Viktorem Koženým na účet HIF a označených pod čísly 1 až 92, nejprve nakupoval cenné papíry a bezprostředně poté stejné akcie z portfolia za nižší cenu prodával vždy stejné osobě v úmyslu dosáhnout takto záměrně ztráty a umělé vytvoření závazků společnosti SU Teplice tak, aby později po sloučení společností HPH a.s., v likvidaci a SU Teplice mohly být tyto závazky použity k vyrovnání kupní ceny při prodeji akcií z portfolia SUT a jejího právního nástupce HPH a.s., v likvidaci, společnosti Daventree Limited a tak

odčerpat z portfolia společnosti SU Teplice jak likvidní cenné papíry, tak i finanční prostředky, bez přijetí odpovídající protihodnoty a v jednotlivých obchodních případech si nejprve počínal tak, že

a) vystavil a podepsal nejpozději dne 30.5.1996 za SU Teplice příkaz k nákupu 60.853 ks akcií CRYSTALEX do portfolia SU Teplice, a to za limitní cenu 800,- Kč za akcii, přičemž obchod byl realizován bez uzavření kupní smlouvy a takto SU Teplice koupilo výše uvedené množství akcií za kupní cenu ve výši 48.682.400,- Kč,-, přičemž následně vystavil a podepsal nejpozději dne 31.5.1996 za SU Teplice příkaz k prodeji 60.853 ks akcií CRYSTALEX, a to za cenu 665,- Kč za akcii, přičemž na základě tohoto příkazu téhož dne, tj. 31.5.1995 bylo bez uzavření kupní smlouvy prodáno výše uvedené množství akcií za prodejní cenu ve výši 40.467.245,- Kč a takto způsobil škodu SU Teplice, resp. jejímu právnímu nástupci HPH a.s., v likvidaci, ve výši **8.215.155,- Kč**,

b) vystavil a podepsal nejpozději dne 30.5.1996 za SU Teplice příkaz k nákupu 10.000 ks akcií ČEZ 2 do portfolia SU Teplice, a to za limitní cenu 1.115,- Kč za akcii, přičemž obchod byl realizován bez uzavření kupní smlouvy a takto SU Teplice koupilo výše uvedené množství akcií ČEZ 2 za kupní cenu ve výši 11.150.000,- Kč, přičemž následně vystavil a podepsal nejpozději dne 31.5.1996 za SU Teplice příkaz k prodeji 10.000 ks akcií ČEZ 2, a to za cenu 1.000,- Kč za akcii, přičemž na základě tohoto příkazu téhož dne, tj. 31.5.1995 bylo bez uzavření kupní smlouvy prodáno výše uvedené množství akcií za prodejní cenu ve výši 10.000.000,- Kč a takto způsobil škodu SU Teplice, resp. jejímu právnímu nástupci HPH a.s., v likvidaci, ve výši **1.150.000,- Kč**,

c) vystavil a podepsal nejpozději dne 30.5.1996 za SU Teplice příkaz k nákupu 52.028 ks akcií FATRA do portfolia SU Teplice, a to za limitní cenu 1.800,- Kč za akcii, přičemž obchod byl realizován bez uzavření kupní smlouvy a takto SU Teplice koupilo výše uvedené množství akcií za kupní cenu ve výši 93.650.400,- Kč, přičemž následně vystavil a podepsal nejpozději dne 31.5.1996 za SU TEPLICE příkaz k prodeji 52.028 ks akcií FATRA, a to za cenu 1.140,- Kč za akcii, přičemž na základě tohoto příkazu téhož dne, tj. 31.5.1995 bylo bez uzavření kupní smlouvy prodáno výše uvedené množství akcií za prodejní cenu ve výši 59.311.920,- Kč a takto způsobil škodu SU Teplice, resp. jejímu právnímu nástupci HPH a.s., v likvidaci, ve výši **34.338.480,- Kč**,

d) vystavil a podepsal nejpozději dne 30.5.1996 za SU Teplice příkaz k nákupu 1.844 ks akcií ISC MUZO do portfolia SU Teplice, a to za limitní cenu 1.000,- Kč za akcii, přičemž obchod byl realizován bez uzavření kupní smlouvy a takto SU Teplice koupilo výše uvedené množství akcií za kupní cenu ve výši 1.844.000,- Kč, přičemž následně vystavil a podepsal nejpozději dne 31.5.1996 za SU Teplice příkaz k prodeji 1.844 ks akcií ISC MUZO, a to za cenu 916,- Kč za akcii, přičemž na základě tohoto příkazu téhož dne, tj. 31.5.1996 bylo bez uzavření kupní smlouvy prodáno výše uvedené množství akcií za prodejní cenu ve výši 1.689.104,- Kč a takto způsobil škodu SU Teplice, resp. jejímu právnímu nástupci HPH a.s., v likvidaci, ve výši **154.896,- Kč**,

e) vystavil a podepsal nejpozději dne 30.5.1996 za SU Teplice příkaz k nákupu 41.184 ks akcií OSPAP a.s. do portfolia SU Teplice, a to za limitní cenu 1.000,- Kč za akcii, přičemž obchod byl realizován bez uzavření kupní smlouvy a takto SU Teplice koupilo výše uvedené množství akcií za kupní cenu ve výši 41.184.000,- Kč, přičemž následně vystavil a podepsal nejpozději dne 31.5.1996 za SU Teplice příkaz k prodeji 41.184 ks akcií OSPAP a.s., a to za cenu 42,30 Kč za akcii, přičemž na základě tohoto příkazu téhož dne, tj. 31.5.1996 bylo bez uzavření kupní smlouvy prodáno výše uvedené množství akcií za

prodejní cenu ve výši 1.742.083,20 Kč a takto způsobil škodu SU Teplice, resp. jejímu právnímu nástupci HPH a.s., v likvidaci, ve výši **39.441.916,80 Kč**,

f) vystavil a podepsal nejpozději dne 30.5.1996 za SU Teplice příkaz k nákupu 1.650 ks akcií POŠTOVNÍ TISKÁRNA CENIN do portfolia SU TEPLICE, a to za limitní cenu 1.000,- Kč za akcii, přičemž obchod byl realizován bez uzavření kupní smlouvy a takto SU Teplice koupilo výše uvedené množství akcií za kupní cenu ve výši 1.650.000,- Kč, přičemž následně vystavil a podepsal nejpozději dne 31.5.1996 za SU Teplice příkaz k prodeji 1.650 ks akcií, a to za cenu 312,- Kč za akcii, přičemž na základě tohoto příkazu téhož dne, tj. 31.5.1996 bylo bez uzavření kupní smlouvy prodáno výše uvedené množství akcií za prodejní cenu ve výši 514.800,- Kč a takto způsobil škodu SU Teplice, resp. jejímu právnímu nástupci HPH a.s., v likvidaci, ve výši **1.135.200,- Kč**,

g) vystavil a podepsal nejpozději dne 30.5.1996 za SU Teplice příkaz k nákupu 351.654 ks akcií PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ do portfolia SU Teplice, a to za limitní cenu 1.350,- Kč za akcii, přičemž obchod byl realizován bez uzavření kupní smlouvy a takto SU TEPLICE koupilo výše uvedené množství akcií za kupní cenu ve výši 474.732.900,- Kč, přičemž následně vystavil a podepsal nejpozději dne 31.5.1996 za SU Teplice příkaz k prodeji 351.654 ks akcií PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ, a to za cenu 836,- Kč za akcii, přičemž na základě tohoto příkazu téhož dne, tj. 31.5.1996 bylo bez uzavření kupní smlouvy prodáno výše uvedené množství akcií za prodejní cenu ve výši 293.982.744,- Kč a takto způsobil škodu SU Teplice, resp. jejímu právnímu nástupci HPH a.s., v likvidaci, ve výši **180.750.156,- Kč**,

h) vystavil a podepsal nejpozději dne 30.5.1996 za SU Teplice příkaz k nákupu 286.860 ks akcií SEPAP do portfolia SU Teplice, a to za limitní cenu 2.100,- Kč za akcii, přičemž obchod byl realizován bez uzavření kupní smlouvy a takto SU Teplice koupilo výše uvedené množství akcií za kupní cenu ve výši 602.406.000,- Kč, přičemž následně vystavil a podepsal nejpozději dne 31.5.1996 za SU TEPLICE příkaz k prodeji 286.860 ks akcií SEPAP, a to za cenu 1.385,- Kč za akcii, přičemž na základě tohoto příkazu bylo téhož dne, tj. 31.5.1996 bez uzavření kupní smlouvy prodáno výše uvedené množství akcií za prodejní cenu ve výši 397.301.100,- Kč a takto způsobil škodu SU Teplice, resp. jejímu právnímu nástupci HPH a.s., v likvidaci, ve výši **205.104.900,- Kč**,

i) vystavil a podepsal nejpozději dne 30.5.1996 za SU Teplice příkaz k nákupu 2.000 ks akcií KAUČUK do portfolia SU Teplice, a to za limitní cenu 1.500,- Kč za akcii, přičemž obchod byl realizován bez uzavření kupní smlouvy a takto SU Teplice koupilo výše uvedené množství akcií za kupní cenu ve výši 3.000.000,- Kč, přičemž následně vystavil a podepsal nejpozději dne 31.5.1996 za SU TEPLICE příkaz k prodeji 2.000 ks akcií KAUČUK, a to za cenu 1.240,- Kč za akcii, přičemž na základě tohoto příkazu téhož dne, tj. 31.5.1996 bylo bez uzavření kupní smlouvy prodáno výše uvedené množství akcií za prodejní cenu ve výši 2.480.000,- Kč a takto způsobil škodu SU Teplice, resp. jejímu právnímu nástupci HPH a.s., v likvidaci, ve výši **520.000,- Kč**,

přičemž byl srozuměn s tím, že výsledkem těchto převodů bude ztráta společnosti SU Teplice ve výši **470.810.703,80 Kč**

a následně jako předseda představenstva společnosti SU Teplice udělil jménem společnosti SU Teplice pokyny obchodníkovi s cennými papíry – společnosti Harvardská burzovní

společnost a.s. (dále jen HBS), se sídlem v ulici Ohradní 65, Michle, Praha 4, k prodeji akcií z portfolia SU Teplice, v hodnotě cca 5,6 mld. Kč tak, že dne 25.1.1996 podepsal za společnost Sklo Union Teplice, (dále jen SU Teplice), smlouvu se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě které společnost Stratton převedla na společnost SU TEPLICE 193.055 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly a.s., 1.387.552 ks akcií společnosti Spolana a.s. a 1.241.710 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s. a jako protihodnotu společnost SU Teplice nabyla od společnosti Stratton závazky vyplývající ze směnek tzv. PROMISSORY NOTES vystavených společností STRATTON původně ve prospěch harvardských investičních fondů v obchodech uvedených výše pod čísly HCIF 1-7,9, HIFMS 15-23, HAIF 28-32,34, HDIAIF 41-44,46-49, HRIF 55-59,61-63,66, HDIF 69,70,72,73,75-80, včetně závazku odškodnit společnost STRATTON, v případě jakýchkoli požadavků souvisejících s výše uvedenými PROMISSORY NOTES, přičemž následně dne 2.2.1996 podepsal smlouvu o převodu akcií mezi společností SU Teplice a kyperskou společností Harms Holdings Co. Ltd., dále jen HARMS, na základě této smlouvy společnost SU TEPLICE převedla do společnosti HARMS 193.055 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly a.s., 1.387.552 ks akcií společnosti Spolana a.s. a 1.241.710 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., v celkové tržní hodnotě 5.635.721.720,- Kč, a jako protihodnotu přijala celkem 54.999.999 ks veřejně neobchodovatelných akcií společnosti HARMS, čímž v důsledku těchto dvou obchodů se společnost SU Teplice stala držitelem směnečných závazků vůči stejnými osobami ovládaným harvardským investičním fondům a zahraničních veřejně neobchodovatelných akcií, které tak zhoršily její ekonomickou situaci a hodnotu jejích akcií, a se stejným záměrem dne 30.6.1996 Ing. Boris Vostrý podepsal za společnost SU Teplice smlouvu se společností Daventree Limited, zastoupenou Viktorem Koženým, na základě které SU Teplice převedla na společnost Daventree Limited, se sídlem na Kypru, akcie společnosti Union Lesní Brána a.s. v počtu 9.995 ks v ceně 10.000,- Kč za akcii, celkem za cenu 99.950.000,- Kč, akcie VÚSU a.s. v počtu 7.707 ks, v ceně 10.000,- Kč za akcii, celkem za cenu 77.070.000,- Kč, akcie Union Heřmanova Huť a.s. v počtu 11.722 ks, v ceně 10.000,- Kč za akcii, celkem za cenu 117.220.000,- Kč, akcie INTESUNION a.s. v počtu 9.151 ks, v ceně 10.000,- Kč za akcii, celkem za cenu 91.510.000,- Kč, akcie AVIRUNION a.s. v počtu 32.517 ks, v ceně 10.000,- Kč za akcii, celkem za cenu 325.170.000,- Kč, akcie GLAVUNION a.s. v počtu 101.372 ks, v ceně 9.300,- Kč za akcii, celkem za cenu 942.759.600,- Kč, akcie SKLOEXPORT a.s. v počtu 8.909 ks, v ceně 10.000,- Kč za akcii a v ceně celkem 89.090.000,- Kč, akcie HARMS v počtu 54.999.999 ks, v ceně 10.000,- Kč za akcii a v ceně celkem 5.635.722.000,- Kč a zároveň SU Teplice, a.s., převedla na společnost Daventree Limited své závazky v hodnotě cca 3,4 mld. Kč, které převzala od společností Stratton, HUSKY a Ras Al Khaimah se sídlem na Kypru, čímž došlo k jejich účelovému splnění splnutím, ačkoli společnost Daventree Limited nebyla držitelem hodnot, z jejichž převodu pohledávky a závazky vznikly, přičemž po započtení hodnoty převáděných závazků v nominální hodnotě 3,4 mld. Kč bylo vyrovnání kupní ceny akcií v ceně celkem 7,3 mld. Kč realizováno tak, že společnost Daventree Limited převedla na společnost SU Teplice 91.299.598 ks vlastních akcií v uváděné nominální hodnotě 4.506.402.654,22 Kč při ceně 1 ks akcie 49,36 Kč a tímto způsobem v osobě společnosti Daventree Limited splnuly pohledávky harvardských investičních fondů s odpovídajícími závazky jejich dlužníků a právních nástupců těchto dlužníků a bylo dosaženo zamýšleného stavu, aby závazky nespĺnily ty osoby, z jejichž jednání vznikly a společnosti SU Teplice, respektive jejímu právnímu nástupci, Harvardskému průmyslovému holdingu, a.s., v likvidaci, vyvedením akcií dceřiných společností navíc vznikla škoda ve výši **1.742.770.000,- Kč**,

celkově tak způsobil škodu ve výši nejméně **2.213.580.730,80 Kč**.

tedy:

V.....K.....,

ad 1 - 98 ke škodě cizího majetku sebe a jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu

Ing. B.....V.....,

ad 99 ke škodě cizího majetku sebe a jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

č í m ž s p á c h a l i

oba obžalovaní zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku

a o d s u z u j í s e

obžalovaný V.K.....

podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody na **d e s e t (10) let.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon trest zařazuje do **věznice s ostrahou;**

obžalovaný Ing. B.V.....,

podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody na **d e v ě t (9) let.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon trest zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovaným **u k l á d á** povinnost k náhradě škody poškozenému Harvardskému průmyslovému holdingu, a.s. – v likvidaci, se sídlem v Praze 4, Ohradní 65, a to :

obžalovanému **V.K.....** ve výši **8.288.990.584,- Kč** spolu s úrokem z prodlení z této jistiny podle nařízení vlády č. 163/2005 Sb. od 13.2.2008 do 9.5.2010 ve výši **1.750.396.360,90 Kč** a dále s ročním úrokem z prodlení z této jistiny od 10.5.2010 do zaplacení ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů s tím, že v každém kalendářním pololetí, v němž prodlení dlužníka trvá, je výše úroku z prodlení závislá na výši repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí a

obžalovanému **Ing. B.V.....**, ve výši **2.213.580.730,80 Kč** spolu s úrokem z prodlení z této jistiny podle nařízení vlády č. 163/2005 Sb. od 13.2.2008 do 9.5.2010 ve výši **467.444.572,- Kč** a dále s ročním úrokem z prodlení z této jistiny od 10.5.2010 do zaplacení ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů s tím, že v každém kalendářním pololetí, v němž prodlení dlužníka trvá je výše úroku z prodlení závislá na výši repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený Harvardský průmyslový holding, a.s. – v likvidaci, **o d k a z u j e** se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem Městského soudu v Praze byli obžalovaní Viktor Kožený a Ing. Boris Vostrý, Csc. uznáni vinnými trestným činem podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, jehož se podle skutkových zjištění soudu prvního stupně dopustil obžalovaný Viktor Kožený tím, že v letech 1995 až 1996 jednak v Praze, jednak v Nassau, Společenství Bahamy, jako osoba disponující plnými mocemi, které jej bez dalších omezujících podmínek opravňovaly k úplnému rozhodování o nákupech a prodeji cenných papírů z portfolií investičních fondů, a to Harvardského dividendového investičního fondu, Harvardského contrariánského investičního fondu, Harvardského růstového investičního fondu, Harvardského diamantového investičního fondu, Harvardského investičního fondu menších společností, Harvardského arbitrážního investičního fondu, spravovaných společností Harvard Capital and Consulting a.s. - nyní v likvidaci, jako obhospodařovatelem podle zákona č. 248/1992 Sb., v úmyslu převést bez vědomí a souhlasu akcionářů investičních fondů, likvidní veřejně obchodovatelné akcie z portfolia uvedených harvardských investičních fondů na jiné osoby se ztrátou a bez odpovídající protihodnoty a dosáhnout splnění takto vzniklých pohledávek jejich splnutím v důsledku sloučení HIF a společnosti Sklo Union, a.s., Teplice, jako držitele odpovídajících závazků do Harvardského průmyslového holdingu a.s., - nyní v likvidaci, a přijetím akcií společnosti Daventree Limited se sídlem na Kypru a splnutím tak „likvidovat“ závazky nabyvatelů akcií z portfolia harvardských investičních fondů, uděloval pokyny k provádění účelově ztrátových převodů likvidních a veřejně obchodovatelných cenných papírů z portfolia uvedených investičních fondů tak, že uskutečňoval tyto převody výhradně ve prospěch majetkově nebo personálně propojených „off shore“ společností se sídlem na Kypru, jejichž jménem jednal rovněž úmyslně a záměrně bez toho, aby za převáděné cenné papíry byla poskytnuta jakákoliv přiměřená a likvidní protihodnota, namísto toho přijímal mimo jiné účelově vydávané směnky společnosti Stratton Investsmens Company Limited se sídlem na Kypru nebo veřejně neobchodovatelné cenné papíry Daventree Limited, se sídlem na Kypru, jejichž hodnotu nebylo možno ověřit a tímto způsobem odčerpával z portfolií harvardských investičních fondů majetek, přičemž se na jednotlivých převodech účastnil jednáními popsanými ve výroku napadeného rozsudku pod body 11 až 92, jednáními popsanými pod body 1 až 9 tak způsobil společnosti HCIF škodu ve výši 26.845.239,- Kč, jednáními pod body 10 až 23 způsobil společnosti HIFMS škodu ve výši 16.948.571,- Kč, jednáními pod body 24 až 27 způsobil společnosti HSMS škodu ve výši 3.344.055,- Kč, jednáními pod body 28 - 34 způsobil společnosti HAIF škodu ve výši 10.106.275,- Kč, jednáními pod body 35 - 49 způsobil společnosti HDIAMIF škodu ve výši 35.337.675,- Kč, jednáními po body 50 až 66 způsobil společnosti HRIF škodu ve výši 2.214.745.621,- Kč, jednáními popsanými pod body 67 až 92 a Harvardským investičním fondům a jejich nástupci společností Harvardský průmyslový holding a.s., se sídlem v Praze, škodu ve výši 8 miliard 36.312.389,- Kč. a dále pod body II. tím, že v letech 1995 až 1996 jednak v Praze, jednak v Nassau, společenství Bahamy, jako osoba disponující plnou mocí jako obecný zmocněnec společnosti Harvard Capital and Consulting a.s. - nyní v likvidaci, rozhodl o nákupech a prodeji cenných papírů z portfolií těchto investičních fondů spravovaných společností HCC jako obhospodařovatelem podle zákona č. 248 z roku 1992 Sb. a jednáními popsanými pod body 93 až 98 uvedenými převody cenných papírů způsobil harvardským investičním fondům a jejich nástupci společností Harvardský průmyslový holding a.s., se sídlem v Praze, škodu ve výši celkem 252.678.195,- Kč.

Obžalovaný Ing. Boris Vostrý, Csc., se měl výše uvedeného trestného činu dopustit tím, že jako předseda představenstva společnosti SU Teplice, nakupoval cenné papíry a bezprostředně poté stejné akcie z portfolia za nižší cenu prodával vždy stejné osobě, v úmyslu dosáhnout takto záměrně ztráty a tak odčerpávat z portfolia ve společnosti SU Teplice jak likvidní cenné papíry, tak finanční prostředky bez přijetí odpovídající protihodnoty a tak

jednáními popsanými pod body 99 až 107 způsobil společnosti SU Teplice, resp. jejímu právnímu nástupci Harvardskému průmyslovému holdingu a.s., v likvidaci, škodu ve výši 514.034.424,74 Kč a dále tím, že v době od 1. 1. 1996 do 30. 5. 1996 jako předseda představenstva společnosti SU Teplice, v úmyslu převzít a následným splynutím v důsledku začlenění SU Teplice do společnosti Harvardský průmyslový holding a.s., přijetím veřejně neobchodovatelných akcií Daventree Ltd. se sídlem na Kypru, „likvidovat“ závazky nabyvatelů akcií z portfolia harvardských investičních fondů vzniklé z obchodů provedených Viktorem Koženým a na účet HIF a označených pod čísly 1 až 92 a současně v úmyslu převést likvidní veřejně obchodovatelné akcie portfolia SU Teplice na jiné osoby se ztrátou a bez odpovídající protihodnoty, udělil jménem společnosti SU Teplice pokyny obchodníkovi s cennými papíry - společnosti Harvardská burzovní společnost a.s., příkaz k prodeji akcií z portfolia SU Teplice v hodnotě 5,6 miliard korun způsobem podrobně popsaným pod bodem 108 napadeného rozsudku a způsobil tak jednáním popsaným pod bodem 108 napadeného rozsudku společnosti SU Teplice, resp. jejímu právnímu nástupci, Harvardskému průmyslovému holdingu a.s., v likvidaci, škodu ve výši 7.378.491.720,- Kč.

Za to byli oba obžalovaní podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku odsouzeni každý k trestu odnětí svobody v trvání deseti let, pro jehož výkon byli podle § 56 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku zařazeni do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému Viktoru Koženému uložena povinnost zaplatit poškozenému Harvardskému průmyslovému holdingu a.s., v likvidaci, škodu ve výši 8.289.933.074,05 Kč spolu s úrokem z prodlení a obžalovanému Ing. Borisi Vostrému, Csc. škodu ve výši 7. 892. 526 144,74 Kč spolu s úrokem z prodlení.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání obžalovaní Viktor Kožený a Ing. Boris Ostrý, Csc.

Odvolání obžalovaného Viktora Koženého směřuje proti výroku o vině, trestu i náhradě škody. Odvolatel soudu prvního stupně především vytýká nesprávné skutkové i právní posouzení věci, nesprávně zjištěný skutkový stav a přecenění důkazů, které směřovaly proti jeho osobě. Podle odvolatele je z provedených důkazů zjevné, že veškeré obchody byly předem odsouhlaseny statutárními orgány příslušných obchodních společností a jelikož se obžalovaný v kritické době v České republice vůbec nevyskytoval, nemůže se z jeho strany jednat o trestný čin podvodu. Podle jeho přesvědčení se jedná o politický proces s cílem zdiskreditovat jeho osobu a celou koncepci harvardských společností. Soud prvního stupně zcela pomíjí provedené důkazy, které jednoznačně prokazují, že se žádného protiprávního jednání nedopustil. O jeho nevině svědčí především každoroční audity, které v harvardských společnostech pravidelně probíhaly a při nichž renomovaní auditoři nezjistili žádné závady a konstatovali navíc i majetkovou přiměřenost jednotlivých společností. Pokud jde o právní kvalifikaci, nemůže popsané jednání naplňovat skutkovou podstatu trestného činu podvodu. Z žádných listinných důkazů neplyne, že by obžalovaný úmyslně uzavíral obchody v neprospěch harvardských společností, že by těmito obchody uvedl někoho v omyl a že by v důsledku tohoto jednání sebe nebo jiného obohatil. Z provedených důkazů také vyplývá, že veškeré své kroky konzultoval s právníky, kteří potvrdili, že se ničeho protiprávního nedopustil. Je také otázkou, jakým způsobem by sám mohl způsobit škodu, neboť k uzavření smlouvy byly vždy zapotřebí 2 osoby a nikdo jiný za jednání popsaná pod body 1 až 98 stíhán není. Odvolatel se dále zabývá znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu a namítá, že tyto znaky popsaným jednáním naplnit nemohl. Soud v rozsudku nekvantifikuje žádné obohacení obžalovaného ani jiných osob, osobou jednající v omylu by také musela být některá z osob, která prováděla majetkovou dispozici. Obžalovaný, jakožto obecný zmocněnec a osoba disponující plnou mocí však v žádném omylu při uzavírání obchodů nejednal, jednání v omylu nelze dovozovat ani v případě osob účastnících se obchodů na

druhé smluvní straně. Pokud jde o samotné akcionáře, z žádného právního předpisu není možno dovodit, že by musel být dán jejich souhlas k obchodům s akciemi. Akcionáři mají svá majetková práva možnost uplatňovat na valných hromadách, nikoliv však pokyny k jednotlivým obchodům či souhlasem s nimi. Pro naplnění zákonných znaků skutkové podstaty trestného činu podvodu tak chybí majetková dispozice učiněná osobou jednající v omylu, proto neexistuje ani příčinná souvislost mezi omylem určité osoby a škodou na cizím majetku. Vystává zde i otázka žalované škody. Rozsudek vychází z toho, že hodnotu akcií společnosti Daventree Limited není možno ověřit. Není-li však možno jejich hodnotu ověřit, pak nelze říci, že jejich přijetím kdokoliv utrpěl škodu. Tuto otázku je proto třeba vykládat vždy ku prospěchu obviněné osoby, tedy tak, že akcie hodnotu měly, a to v jím tvrzené výši. Odvolatel dále v této souvislosti poukazuje na znalecké posudky ústavu Bohemia experts a České znalecké a auditorské zprávy a namítá, že závěry soudu o tom, že společnost Daventree Limited je společnost s nulovým, eventuálně nepoužitelným majetkem, je zcela lichý, či přinejmenším neprokázaný, rovněž směnky, o nichž je v rozsudku řeč, jsou platné a vymahatelné. V celém trestním řízení pak nebyl proveden důkaz svědčící o tom, že statutární orgány při nesplacených směnkách konali s péčí řádného hospodáře, resp. platby uvedené ve směnkách vymáhali. Zároveň nebylo zkoumáno ani žádným důkazem prokázáno, že obžalovaný jednal v úmyslu, že kupující dohodnutou částku nezaplatí. Napadenému rozsudku dále vytýká, že nebyla přesně stanovena ani hodnota nakupovaných a prodávaných akcií. Střední hodnota, s níž soud pracuje, je pojem neurčitý a nevystihuje jejich skutečnou hodnotu, v trestním řízení není uvedeno, jakým způsobem a v jaké výši se obžalovaný měl obohatit a v jaké výši, případně koho jiného měl obohatit. Další procesní vady řízení předcházející napadenému rozsudku spatřuje odvolatel v tom, že jeho obhájce nebyl řádně vyrozuměn o výsledku svědků před Kyperským soudem a nelze proto důkazně vycházet z výsledků svědků Sarrise a Loizou, nesprávně též v rámci řízení nebyl slyšen podle něj důležitý svědek Dingman. V důsledku nesprávného výroku o vině považuje za nesprávný i výrok o trestu, jakož i výrok o náhradě škody, u něhož navíc upozorňuje na nestandardní způsob výpočtu úroků. Navrhuje tedy, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a buď jej obžaloby zprostil nebo aby věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Své odvolání obžalovaný dále doplnil. Namítl, že soud všeobecně pochybil tím, že své rozhodnutí založil na důkazech, které obdržel z neopodstatněných a podle přesvědčení obžalovaného politicky motivovaných prohlídek, jež nebyly povoleny soudcem, což je neústavní a soud tak neměl k důkazům pocházejícím z těchto prohlídek vůbec přihlížet, členství předsedy senátu JUDr. Pašky s ohledem na stanovisko Ústavního soudu dle mínění odvolatele soudce diskvalifikovalo z rozhodování ve věci. Obžalovaný Kožený je přesvědčen, že členství v KSČ nebo dalších podobně neslučitelných skupinách diskvalifikuje soudce z rozhodování v této věci a ve výkonu soudnictví všeobecně. V doplňku svého odvolání dále spekuluje o tom, že předseda senátu byl podle něj povýšen z prvostupňového senátu do senátu odvolacího v důsledku toho, že obžalovaného odsoudí, vytýká mu, že pracoval nepřehledně se spisovým materiálem, i to, že vycházel z výpovědí osob, které nebyly ve věci experty, přičemž provedené analýzy byly podle něj ekonomicky i politicky silně zainteresovány na výsledku věci. Další nedostatky v činnosti soudu I.stupně spatřuje v tom, že vycházel z premis, aniž by je měl za striktně ověřené a stavěl se podjatě vůči cizím právním systémům a cizím státním právním či fyzickým subjektům, aniž by to mělo racionální důvod, nepřezkoumal příčiny a důvody jednotlivých obchodů v jejich celku a vycházel z toho, že každý účetně ztrátový obchod svědčí o vině trestným činem. Svým postupem pak porušil mnohá mezinárodně uznávaná práva, proces bez jeho osobní přítomnosti a možnosti konfrontovat svědky je porušením ústavním pořádkem zaručených práv a svobod. Soud při vypracování rozsudku nepostupoval řádně a pochybil v základních věcech týkajících se posuzování běžných obchodních zvyklostí, neboť všechny uvedené transakce byly zcela

legální. V další části doplněného odvolání zdůrazňuje, že akcionáři neměli dle platných zákonů právo na informace o uskutečněných obchodech, ale pouze právo na účetní uzávěrky, které byly uznány bez závad a členové představenstva by tak museli být nutně klamáni sami sebou. Soud nevysvětlil, jak a čím by měli být členové představenstva oklamáni, když dané smlouvy obsahovaly veškeré náležitosti nejen o ceně a podmínkách, ale i o jistění směnkami a o zástavě cenných papírů, jednáním obžalovaného nemohla být klamána ani veřejnost, ani nikdo jiný. Pochybení se podle odvolatele dopustili i soudní znalci, neboť posudky, které vypracovali, se týkaly věcí mimo jejich odbornost. Znalci především posuzovali statický majetek a posuzování dynamického obchodování včetně možných strategií obchodování, což je něco zcela jiného než ohodnocení majetku a zcela chybně vycházeli z toho, že fakt, že akcie je veřejně neobchodovatelná, má negativní vliv na její hodnotu. Soud také pochybil při posuzování vzniku škody, neboť odvolatel nenesl odpovědnost za to, že závazky nebyly splaceny. Tato alternativa však nepřichází v úvahu, neboť veškeré transakce a splatné částky byly jistěny jak směnkami, tak zástavou samotných cenných papírů v SCP. Vytýká dále soudu použití některých, podle jeho názoru neadekvátních, výrazů a znovu se zabývá otázkou naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu podvodu. Soud nijak nedoložil své tvrzení, že obžalovaný byl v kritické době na Bahamách, ani to, že konal v ČR, což má vliv na správné posuzování jurisdikce. Připomíná, že základní slib akcionářům, jistotu desetinásobku, splnil a žádá, aby odvolací soud bez komunistických soudců rozhodl o veškerých jednotlivých bodech odvolání jednotlivě, nikoliv sumárně. Závěrem svého doplnku oznamuje, že podává trestní oznámení proti třem bývalým předsedům vlády a likvidátorovi poškozené společnosti.

Svoje odvolání poté obžalovaný krátce před konáním veřejného zasedání znovu doplnil, přičemž částečně podrobně rozvedl argumenty, které již byly součástí původního odvolání a jeho doplnku, částečně ho doplnil o argumenty nové. Především znovu rozebírá údajnou politickou motivaci a účelovost svého trestního stíhání, které bylo navíc protiústavní, porušilo jeho základní práva a bylo vedeno v rozporu se zásadami spravedlivého procesu. Rozsudek je podle jeho názoru opřen retroaktivně o ustanovení v době spáchání činu neexistujících norem nebo na základě neexistujících nebo smyšlených zákonů, ustanovení § 17 odst.2 zák. č. 140/1961 je protiústavní, proto nemůže být podkladem pro trestní stíhání. To je navíc podle odvolatele promlčené, neboť původní usnesení o zahájení trestního stíhání je pro mnohé vady neplatné. Dále se podrobně zabývá jednotlivými obchody, zdůrazňuje jejich legálnost, i to, že jednotlivé písemnosti, na jejichž základě byly předmětné obchody provedeny, byly vesměs vyhotoveny oficiálními statutárními orgány jednotlivých společností, které by za ně také logicky měly nést odpovědnost. Velmi podrobně se pak v doplněném odvolání zabývá závěry znaleckého posudku a považuje ho za zcela nesprávný a znalce za nekompetentní a podjaté. Stejně tak překlady jednotlivých písemností považuje za chybné, zamlčující významné okolnosti svědčící v jeho prospěch, zejména pak existenci zástav, které byly součástí jednotlivých smluv. Opětovně podrobně rozebírá svoje tvrzení, že je celý proces účelově vykonstruovaný a politicky motivovaný, napadá osoby tlumočnicků a znalců a označuje je za osoby mající vazby na předlistopadovou STB a předsedu senátu nalézacího soudu považuje za podjatého pro jeho bývalé členství v KSČ.

Odvolání obžalovaného Ing. Borise Vostrého, Csc. směřuje proti všem výrokům napadeného rozsudku. Podle názoru odvolatele byl odsuzující rozsudek vynesena v nespravedlivě konaném procesu, v němž byla opakovaně porušena práva obhajoby a rovnost stran řízení. Skutková zjištění ve výroku o vině a důkazní závěry v odůvodnění rozsudku jsou v řadě případů pouhými spekulacemi nepodloženými opatřeními a provedenými důkazy, v některých případech jsou zcela nepravdivé, neboť opatřené a provedené důkazy jsou s nimi v přímém rozporu. Soud bez vlastního hodnocení převzal tvrzení obžaloby, včetně mylných, neodpovídajících či nepravdivých tvrzení, přičemž argumenty a tvrzení obhajoby v

napadeném rozsudku zcela pominul. Porušení svých procesních práv spatřuje v tom, že soud zaměřil dokazování i na jeho aktivity přímo nesouvisející s žalovaným jednáním a pokud se obhajoba na soudem zjištěné informace snažila reagovat, dostalo se jí od nalézacího soudu zcela jiného zacházení než obžalobě. Soud v napadeném rozsudku konstatuje, že hlavním usvědčujícím důkazem je výpověď svědka Ing. Častorála, přestože sám konstatuje, že jmenovaný se likvidátorem společnosti stal až pravomocným zápisem do obchodního rejstříku 3 roky po žalovaném jednání. Právo na spravedlivý proces podle článku 6 odst. 3 písm. d) Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod bylo podle odvolatele porušeno tím, že obhájci obžalovaného Ing. Vostrého, Csc. bylo znemožněno zúčastnit se v zahraničí výslechů kyperských svědků Sarrise, Loizou a Petsy a mimo předem písemně připravených otázek na jmenované reagovat na průběh jejich výslechů kladením otázek dalších. Právo na spravedlivý proces soud porušil i tím, že nevyhověl návrhu na výslechy jím navržených svědků, především pak svědka Dingmana, vrcholného představitele společnosti Stratton. Po stránce skutkové pak odvolatel namítá, že majoritním akcionářem společnosti Sklo Union Teplice byla v kritickém období společnost Stratton, za níž se jednání představenstva zúčastňoval jako pověřená osoba Daniel Arbes a zdůrazňuje, že veškerá rozhodnutí o restrukturalizaci majetkového portfolia společnosti byla soustředěna do rukou majoritního vlastníka. S tímto tvrzením korespondují i svědecké výpovědi mj. i Ing. Dopity, Ing. Pužeje a Ing. Bubeníčka. Závěry napadeného rozsudku o zločinném propojení odvolatele s Viktorem Koženým při realizaci předmětných obchodů jsou podle něj důkazně nepodloženou spekulací nalézacího soudu. V popisu skutkového děje pod bodem III. obsahuje rozsudek nepravdy bez dalšího převzaté z obžaloby, aniž by soud věnoval pozornost provedeným důkazům a skutečnostem z nich vyplývajícím. Je evidentní nepravdou, že bylo nakupováno a prodáváno vždy stejné osobě, není pravdou že by obžalovaný působil jako člen představenstva Harvardské finanční společnosti, jejímž členem statutárního orgánu nikdy nebyl. Připomíná dále, že provedenými obchody nemohla být společnosti Sklo Union Teplice způsobena škoda, protimluv napadeného rozsudku spatřuje v tvrzení, že popsáním jednáním měl být neoprávněně zvýhodněn Harvardský průmyslový holding, zatímco o tři řádky dál je tvrzeno, že týmiž obchody měl být ten samý Harvardský průmyslový holding, v likvidaci, jako právní nástupce společnosti Sklo Union Teplice a.s., ve stejné výši poškozen. Skutkový závěr soudu, že uvedeným jednáním byla způsobena škoda, je podle odvolatele v příkrém rozporu s provedenými důkazy s tím, že soud v této otázce opět nesprávně vychází především z výpovědi svědka Ing. Častorála. Rovněž v bodě IV. uvozuje soud popis obchodů nesrozumitelným a rozporným návětím a dopouští se chyby mající základ v opsání obžaloby, když vymezuje stíhané jednání obdobím od 1. 2. 1996 do 30. 5. 1996, ač první údajně závadný obchod proběhl dne 25. 1. 1996 a poslední 30. 6. 1996. Tato výroková část rozsudku je v rozporu s popsányými obchody. Tvrzení uvozovací věty neodpovídá ani v tom, že takto popsányými obchody měl obžalovaný v úmyslu likvidovat závazky nabyvatelů akcií z portfolia společností či fondů harvardské skupiny, které vznikly z obchodů žalovaných a odsouzených v případě Viktora Koženého pod čísly 1 až 92. Namítá dále, že obchody ze dne 25. 1. 1996 a 2. 2. 1996 byly zcela legální a závěry soudu v tomto směru jsou právně i ekonomicky zcela neakceptovatelné. Totéž se vztahuje podle obžalovaného i k obchodu ze dne 30. 6. 1996, navíc s tím, že toto jednání nebylo součástí původního obvinění a bylo doplněno do obžaloby až po skončení přípravného řízení. Odvolatel tak byl uznán vinným bez toho, aby mu pro takové jednání bylo řádně sděleno obvinění. Nesprávně soud bez jakéhokoliv dokazování určil cenu akcií společnosti Harms holding, ač na mnoha jiných místech paušálně hodnotí cenu zahraničních veřejně neobchodovatelných akcií nulovou hodnotou a podrobně se též zabývá hodnotou akcií společnosti Daventree Limited, u nichž namítá, že rozhodně neměly nulovou hodnotu, jak soud nesprávně uzavřel. Přestože státní zástupce učinil v závěrečné řeči oproti jím podané obžalobě návrh, aby nejen jednání popsané pod bodem III. výroku rozsudku, ale i jednání pod bodem IV. bylo kvalifikováno pouze jako trestný čin porušení povinnosti při správě cizího

majetku, aniž se vypořádal s během promlčecí lhůty, napadený rozsudek naopak kvalifikoval oproti obžalobě celé jednání jako trestný čin podvodu. Tím, jak nalézací soud použitou právní kvalifikaci odůvodnil, se dostal zcela mimo meze trestního zákoníku i navazující judikatury. Pokud se napadený rozsudek snaží svévolně nahradit omyl obžalovaného tvrzeným uváděním v omyl akcionářů harvardských investičních fondů, jejich statutárních zástupců, hromadných sdělovacích prostředků a široké veřejnosti i státních orgánů, je nutno konstatovat, že tyto osoby žádné majetkové dispozice v této věci neprováděly, ani provádět nemohli. Pokud pak jde o další statutární zástupce společnosti Sklo Union Teplice, zdůrazňuje, že majetkové dispozice ve stíhané věci podle obžaloby a rozsudku konal pouze obžalovaný Vostrý. Trvá dále na tom, že se nijak osobně neobohatil a tento znak tak zůstal zcela v rovině nepodložené spekulace bez důkazů. Použití a odůvodnění právní kvalifikace podle § 209 trestního zákoníku je tedy možno považovat za naprosto svévolný postup nalézacího soudu zcela mimo limity zákona, spojení jeho kauzy s kauzou Viktora Koženého pak za zcela neopodstatněné, neboť Kožený ve Sklo Unionu Teplice nepůsobil a obžalovaný Vostrý naopak není obžalován ze své aktivity v žádné jiné společnosti. Proto navrhuje, aby byl odsuzující rozsudek v části, která se ho týká, v plném rozsahu zrušen a odvolací soud ho zprostil v plném rozsahu obžaloby. Pokud by odvolací soud byl po zrušení napadeného rozsudku názoru, že o zproštění obžaloby nelze bez dalšího rozhodnout a je třeba věc znovu projednat a rozhodnout, navrhuje doplnit dokazování o svědecké výslechy Michaela Dingmana a Daniela Arbese.

K odvolání obžalovaného Ing. Vostrého, Csc. se vyjádřil poškozený Harvardský průmyslový holding v likvidaci. Poškozený s odvoláním obžalovaného Ing. Vostrého, Csc. i argumenty v něm uvedenými nesouhlasí, vyjadřuje se podrobně k jednotlivým bodům odvolání a považuje napadený rozsudek za správný a zákonný, stejně jako řízení, které mu předcházelo. Domnívá se, že s ohledem na tento stav věci je odvolání zjevně účelově zaměřeno se snahou na dosažení změny rozsudku odvolacím soudem. Jde o snahu oddálit ukončení této trestní věci a zabránit tomu, aby vynesení rozsudek nabyl právní moci a byl vykonatelný nejen pokud jde o uložený trest, ale zejména o uloženou povinnost nahradit způsobenou škodu. Proto poškozený navrhuje, aby bylo odvolání jako neopodstatněné odvolacím soudem zamítnuto.

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací z podnětu odvolání podaných obžalovanými Viktorem Koženým a Ing. Borisem Vostrým, CSc. podle § 254 odst. 1, 2 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Zároveň zkoumal, zda napadený rozsudek netrpí vadami, které nebyly odvoláním vytýkány, pokud by měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, a dospěl k následujícím závěrům.

Soud prvního stupně provedl ve věci všechny potřebné důkazy v souladu s trestním řádem a na jejich základě učinil skutková zjištění, která mu byla dostatečným podkladem pro závěr o vině obou obžalovaných. Řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, nevykazuje podstatné vady, které by měly vliv na správnost rozhodnutí ve věci, obžalovaní nebyli zkráceni na svých právech obhajoby. Odvolací soud se přesvědčil, že pochybení ve výrokové části rozsudku, na které sám nalézací soud upozornil v jeho odůvodnění, nemají původ v nesprávných skutkových zjištěních, ale jedná se o pochybení čistě formální povahy vzniklé nepozorností při přípravě výroku rozsudku a chybami v součtu jednotlivých položek, které odvolací soud napravil, aniž by v tomto směru jakkoliv zasahoval do skutkových zjištění učiněných nalézacím soudem. Aby odvolací soud uvedl výrok napadeného rozsudku do souladu se skutkovými zjištěními, které nalézací soud učinil, musel napadený rozsudek v celém rozsahu zrušit a znovu ho vyhlásit. V rámci tohoto vyhlášení odvolací soud odstranil

zjevné nesprávnosti v součtech zjištěné škody a současně zpřesnil některé formulace a odstranil některé formulační nepřesnosti v popisu skutku, aniž by však, důsledně dbaje zásady zákazu „reformationis in peius“, jakkoliv zhoršil postavení obžalovaných a především, aniž by zasáhl do jinak správných skutkových zjištění nalézacího soudu. Jediným zásahem do skutkových zjištění nalézacího soudu byla změna v bodě 99 rozsudku týkající se obžalovaného Ing. Vostrého, CSc., kterou odvolací soud napravil, nesprávný skutkový závěr ohledně výše způsobené škody. Tuto vadu mohl odvolací soud z podnětu odvolání obžalovaného Ing. Vostrého, CSC. napravit teprve poté, co ve veřejném zasedání doplnil dokazování opakovaným provedením několika listinných důkazů, které již byly předtím provedeny v řízení před soudem I.stupně.

Důkazy, které byly provedeny před soudem I. stupně a posléze zčásti opakovány u veřejného zasedání v rámci řízení o odvolání obou obžalovaných tvoří dostatečný a spolehlivý podklad pro rozhodnutí odvolacího soudu, a to z důvodů dále podrobně rozebraných, proto odvolací soud zamítl návrh obou obhájců obžalovaných na doplnění dokazování v rámci řízení před odvolacím soudem podle § 263 odst. 6 tr.řádu jako nadbytečné s tím, že navrhované doplnění dokazování by nemohlo mít vliv na rozhodnutí odvolacího soudu.

Odvolací soud neshledal pochybení ani v tom, pokud bylo od počátku trestního stíhání vedeno proti oběma obžalovaným řízení proti uprchlému podle hlavy dvacáté, oddílu druhého (§ 302 a násl.) tr. řádu, podle něhož lze konat řízení proti tomu, kdo se vyhýbá trestnímu řízení pobytem v cizině nebo tím, že se skrývá. Za vyhýbání se trestnímu řízení pobytem v cizině lze považovat situaci, kdy pachatel v tomto úmyslu opustí území České republiky a není možné podle mezinárodních smluv cizí stát požádat o převzetí trestního stíhání toho, kdo se pobytem v cizině vyhýbá trestnímu stíhání za trestný čin spáchaný na území republiky, nebo nejsou-li dány důvody pro předání trestní věci do ciziny (§ 448 tr. řádu) a nepřichází-li v úvahu ani jeho vyžádání z ciziny (§ 383 a násl. tr. řádu) nebo předání z jiného členského státu EU do České republiky (srov. § 405 a násl. tr. řádu) V posuzovaném případě oba obžalovaní opustili území České republiky a ač prostřednictvím elektronické pošty komunikují s orgány činnými v trestním řízení, odmítli se podrobit úkonům trestního řízení, neúspěšně také skončily všechny pokusy orgánů činných v trestním řízení o jejich vydání k trestnímu stíhání. Není tedy pochyb o tom, že všechny podmínky pro konání řízení proti uprchlému podle § 302 a násl. tr. řádu v případě obou obžalovaných byly splněny.

Soudu I. stupně nelze vytknout, pokud svá skutková zjištění učinil především na základě provedených listinných důkazů, z nichž spolehlivě dovodil všechny rozhodné skutkové okolnosti týkající se jak vývoje jednotlivých organizačních struktur, které sloužily jako nástroje k provedení podvodného jednání, tak i pohybu akcií, finančních prostředků a dalších hodnot, jejichž pohyb ve svém souhrnu směřoval k vyvedení co největšího možného množství aktiv harvardských společností mimo dosah jich samotných, resp. jejich právního nástupce, HPH a.s., resp. HPH, a.s, v likvidaci. Fakta, která lze dovodit z těchto listinných důkazů nepochybně dokresluje především výpověď svědka, prof. Ing. Zdeňka Častorála, Dr.Sc., likvidátora poškozeného - HPH a.s., v likvidaci, a závěry znaleckého posudku z oboru ekonomika, který vypracoval znalecký ústav, společnost Bohemia experts. Ze všech těchto důkazů shodně vyplývá, že harvardské společnosti po završení procesu kupónové privatizace držely vysoce kvalitní portfolio sestávající v podstatě z nejlepších titulů, které byly na tehdejšímu trhu akcií k dispozici, tedy z bonitních akcií českých podniků. Vývoj hodnoty akcií držených harvardskými společnostmi byl od r. 1993 sestupný. Zprvu se jednalo o pozvolný pokles hodnoty, avšak v letech 1996 a 1997 nastal zlom poté, co se fondy, zdánlivě zcela nepochopitelně, svých kvalitních titulů zbavily a namísto toho se staly držitelé akcií, popř. závazků, které ve skutečnosti žádné skutečné hodnoty pro harvardské společnosti nepředstavovaly a měly význam pouze účetní, tzn., že pomohly pouze vytvořit zdání, že jsou

veškeré prováděné transakce legální a v zájmu harvardských společností. Celý proces probíhající ve výše zmíněných letech, resp. jeho faktický smysl, je vysvětlen ve výpovědích svědka Častorála, závěry výše zmíněného znaleckého posudku vycházejí z již zmíněných listinných důkazů. Z těch je patrné, že těchto, pro harvardské společnosti zjevně nevýhodných, obchodů, se účastnily společnosti propojené s osobami obžalovaných, v jejichž prospěch byly také jednotlivé obchody uzavírány. Poté, co byly z harvardských společností odčerpány veškeré reálné hodnoty, bylo celé, od samého počátku podvodné jednání, završeno jednáním obžalovaného Vostrého, který transakcemi, v nichž figurovala společnost SU Teplice, cíleně zajistil splnění závazků, které držel v té době právní nástupce harvardských společností, HPH a.s., v likvidaci, v důsledku čehož bylo akcionářům harvardských společností fakticky znemožněno na původně závazky zatížených společnostech cokoliv vymáhat. Zároveň obžalovaný Ing. Vostrý, CSc. odčerpával z portfolia SU Teplice a.s., která již v té době splynula s HPH a.s. v likvidaci, akcie jejích dceřiných společností a za tyto akcie přijal akcie Daventree Ltd., které pro HPH a.s., v likvidaci, nepředstavovaly žádnou reálnou hodnotu, neboť s nimi nebyla spojena žádná práva spojená s rozhodováním. Veškerá tato práva totiž byla spojena s akciemi, jimiž disponoval obžalovaný Kožený.

Záměry obžalovaných lze kromě výše uvedeného dovést i z výpovědí dalších vyslechnutých svědků, především z řad akcionářů harvardských společností, kteří potvrdili ekonomický vývoj harvardských společností v době, kdy byly prostředky odčerpávány a následně i v období, kdy se akcionáři snažili takto vyvedené prostředky alespoň částečně získat zpět do vlastnictví právního nástupce harvardských společností, HPH a.s., v likvidaci. V průběhu přípravného řízení a v řízení před soudem byla vyslechnuta také řada svědků, kteří se podíleli na vedení harvardských společností. Ti neměli, jak z jejich výpovědí vyplývá, o skutečných záměrech obžalovaného Koženého, který takřka neomezeně disponoval s majetky jednotlivých fondů na základě plných mocí, žádné nebo pouze nedostatečné informace a pokud věděli o ztrátovosti jednotlivých obchodů, nelze mít na základě dostupných důkazů za to, že věděli o podvodném úmyslu obžalovaných. Z jejich výpovědí lze však dovést některé skutečnosti významné pro další úvahy o úmyslu obžalovaného Koženého, totiž, že se obžalovaný od oficiálních představitelů jednotlivých fondů nechal vybavit plnými mocemi tak, aby mohl zcela neomezeně disponovat s majetky harvardských společností. Aniž by tedy oficiálně zastával jakoukoliv funkci, byl to on, kdo uzavíral jednotlivé obchody a on, kdo v harvardských společnostech činil veškerá podstatná manažerská i ekonomická rozhodnutí. Ze shora uvedených výpovědí je dále zřejmé, že si obžalovaný Kožený počínal velmi erudovaně jak jako manažer, tak i ekonomický stratég a díky svým schopnostem i přirozené autoritě velmi obratně získal přízeň tuzemských státních orgánů, včetně jeho nejvyšších státních představitelů, stal se propagátorem procesu kupónové privatizace a získal díky dobře vedené mediální kampani prostřednictvím drobných investorů (tzv. Diků) dostatek investičních kupónů pro to, aby mohl pro fondy získat nejhodnotnější akcie českých podniků, které posléze neméně obratně vyvedl na jím ovládané společnosti v zahraničí. Pokud tedy nalézací soud na základě provedených a v napadeném rozsudku citovaných důkazů uzavřel, že úmyslem obžalovaného Koženého bylo bez vědomí a souhlasu akcionářů podvodně vyvést majetek harvardských společností na jím ovládané společnosti, nelze mu jeho závěr vytýkat.

Společný úmysl směřující k podvodnému vyvedení prostředků z majetku fondů a současně k zamezení přístupu akcionářů k nim lze z provedených důkazů dovést i v případě obžalovaného Ing. Vostrého, CSc. V jeho případě lze mít tento úmysl za bezpečně prokázaný od okamžiku, kdy začal činit konkrétní kroky koordinované s jednáním obžalovaného Koženého. Jak vyplývá ze skutkových zjištění nalézacího soudu, obžalovaný Ing. Vostrý, CSc. působil ve vedení řady harvardských společností již od první poloviny 90. let a v roce 1996 se stal předsedou představenstva a poté likvidátorem HPH a.s. V této pozici nejprve vyhlásil

veřejnou soutěž, po níž veškerý majetek HPH vložil do rukou společnosti HCMW Viktora Koženého, přestože již věděl mj. i z působení v předchozích funkcích v představenstvech harvardských společností, že ty nejlepší tituly již byly z HPH odčerpány právě Viktorem Koženým a posléze činil další kroky směřující k dovršení celkové škody, tedy k odčerpání hodnot z SUT a současně prostřednictvím transakcí popsanych pod bodem 99 rozsudku ke splynutí SUT a HPH a.s., v likvidaci a tím zamezení přístupu akcionářů harvardských společností k již vyvedeným hodnotám, případně k jakékoliv náhradě za ně. Jak tedy bylo zmíněno shora, výše uvedený společný úmysl s obžalovaným Koženým lze v jeho případě dovodit především z konkrétních kroků, které činil v době, kdy mu již bylo známo, že obžalovaný Kožený bez vědomí a proti vůli akcionářů harvardských společností odčerpával značnou část hodnot z majetku harvardských společností, přičemž svými kroky, které byly s jednáním obžalovaného Koženého koordinovány, celý proces odčerpání prostředků z harvardských společností aktivně dovršil. Je třeba zdůraznit, že podstata podvodného jednání obou obžalovaných nespočívá v opakujících se útocích, tak jak jsou popsána v napadeném rozsudku, ale v celém souhrnu jednotlivých kroků, které byly od momentu, kdy se obžalovaný Kožený nechal vybavit plnými mocemi od zástupců jednotlivých fondů, zahrnutý úmyslem odčerpání z harvardských společností maximum prostředků. Poté, co do tohoto procesu, v rámci něhož došlo k odčerpání prostředků z harvardských společností, vstoupil svým aktivním jednáním obžalovaný Ing. Vostrý, CSc. stal se tento úmysl úmyslem společným.

Celkově lze k hodnocení důkazů nalézacím soudem nutno dodat, že odvolacímu soudu nepřísluší nahrazovat postup soudu I. stupně podle § 2 odst. 6 tr. řádu, a za předpokladu, že úvahy soudu v tomto směru vycházejí z úplného a nezkresleného obsahu všech provedených důkazů a odpovídají zásadám obecné logiky, je v souladu se zásadou bezprostřednosti a ústnosti pouze na soudu prvního stupně, před nímž jsou důkazy prováděny, aby z nich vyvozoval závěry významné pro tvorbu skutkových zjištění. Odvolací soud je oprávněn korigovat skutková zjištění nalézacího soudu pouze v limitované míře na podkladě před ním provedené dokazování (viz § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. řádu). Takové podmínky však v tomto případě splněny nejsou, hodnocení důkazů nalézacím soudem odpovídá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu a jeho skutkové závěry, které na základě provedených a správně hodnocených důkazů učinil, jsou přesvědčivé a logické.

Co se týče výše způsobené škody, kterou vzal za prokázanou nalézací soud, ta je v případě obžalovaného Koženého škodou minimální, neboť do jejího souhrnu není chybně zahrnuta nejméně ta část, ohledně níž byl uznán vinným obžalovaný Ing. Vostrý, CSc., ač je zřejmé, že tato část jednání byla spáchána oběma obžalovanými ve spolupachatelství. S ohledem na pojetí skutku orgány činnými v trestním řízení, které bylo částečně vynuceno rozsahem dostupných důkazů, zejména listinné povahy, které měly tyto orgány k dispozici, zároveň nebyly do popisu skutku zahrnuty všechny dílčí kroky, které ve svém souhrnu vedly k podvodnému vyvedení majetku harvardských společností. Nutno dodat, že odvolací soud je v této fázi trestního řízení, kdy nebylo podáno odvolání státním zástupcem v neprospěch obžalovaných, vázán zásadou zákazu „reformationis in peius“, a nemohl již na skutkových zjištěních soudu I. stupně v jejich neprospěch ničeho změnit.

K výši škody způsobené obžalovaným Ing. Vostrým, CSc. je třeba uvést, že nalézací soud postupoval správně, pokud do jejího součtu nezahrnul hodnotu akcií nabytých od společnosti Stratton a posléze prodaných SUT za akcie společnosti Harms. Takovým postupem by totiž obžalovanému byla znovu přičtena k tíži škoda, kterou svým jednáním již předtím způsobil obžalovaný Kožený, neboť tyto akcie již byly předtím z harvardských fondů obžalovaným Koženým vyvedeny. Odvolací soud se ztotožnil se závěrem nalézacího soudu i v tom, že HPH a.s., v likvidaci, vznikla škoda jednáním obžalovaného Ing. Vostrého, CSc. i

jednáním popsaným v rozsudku nalézacího soudu pod body 99 - 107, kdy obžalovaný za pomoci tzv. „drancovacích“ koleček odčerpал majetek SUT. Tímto postupem totiž obžalovaný Ing. Vostrý, CSc. uměle vytvořil závazky, které později sloužily společnosti Daventree Ltd. k úhradě kupní ceny za akcie dceřiných společností SU Teplice. I o tuto část se tedy majetek SU Teplice a následně po sloučení HPH a.s., v likvidaci, snížil.

Naopak nalézací soud nepostupoval správně, pokud k výši způsobené škody v případě obžalovaného Ing. Vostrého, CSc. přičetl hodnotu akcií společnosti Harms Holding, které byly obžalovaným společně s akciemi dceřinných společností SU Teplice vyvedeny ze společnosti SU Teplice, resp. po sloučení již z HPH a.s., v likvidaci. Tyto akcie společnosti Harms Holding, jak konečně uzavřel i sám nalézací soud, byly totiž veřejně neobchodovatelné, a nelze ohledně nich učinit jiný závěr, než jaký učinil nalézací soud v případě akcií ostatních společností, které výše popsanými obchody harvardské společnosti nabyly jako protihodnotu za bonitní akcie českých podniků, totiž, že tyto akcie byly bez hodnoty a jejich opětovným vyvedením tak škoda způsobena být nemohla. Jak koneckonců správně konstatoval sám nalézací soud, zmíněná kyperská společnost byla založena pouze jako subjekt, na který byly vyvedeny bez odpovídající protihodnoty bonitní akcie již předtím nabyté společností Stratton, a to formálně za akcie společnosti Harms Holding, která zjevně emitovala akcie pouze proto, aby mohlo dojít k jejich směně za bonitní akcie českých podniků. Škoda, o níž tedy obžalovaný Ing. Vostrý, CSc. navýšil jednáním pod bodem 99 napadeného rozsudku celkovou škodu je tak pouze hodnota akcií dceřiných společností SUT a hodnota závazků vytvořených obžalovaným Ing. Vostrým, CSc. za pomoci tzv. „drancovacích“ koleček.

Jak již bylo konstatováno, odvolací soud není oprávněn cokoli měnit na skutkových zjištěních soudu I.stupně v neprospěch obžalovaných a proto pouze poznamenává, že podvodný úmysl obžalovaného Koženého existoval ještě předtím, než se nechal vybavit plnými mocemi k nakládání s majetky fondů, patrně již v momentě vstupu obžalovaného do procesu kupónové privatizace. Podle přesvědčení odvolacího soudu lze pak jeho úmysl zcela spolehlivě dovodit z celého souhrnu kroků, které obžalovaný učinil. Je zcela nepochybné, že obžalovaný disponoval a disponuje nespornými ekonomicko - analytickými a manažerskými schopnostmi, což zcela bezpochyby potvrdil v úvodní fázi celého procesu kupónové privatizace, kdy nejprve přesvědčil k investicím v rámci kupónové privatizace mimořádně velký počet tzv. Diků (účastníků kupónové privatizace) a díky tomu získal i ty nejkvalitnější tituly do portfolií fondů. Podle toho, jak výborně zvládl první část privatizace, kdy založil a zorganizoval celou strukturu fondů, zajistil mimořádně vysoký počet investovaných kuponů a za ně získal pro fondy i nejlepší tituly, není o jeho schopnostech v tomto ohledu pochyb, proto lze také nade vše pochybnost dovodit, že pokud v další fázi procesu opakovaně a cíleně postupoval tak, jak je z provedených důkazů zřejmé, a dovedl harvardské společnosti do stavu, v němž se nyní nacházejí, není jiné vysvětlení, než že se jednalo o jednání úmyslné. Aniž by soud chtěl jakkoliv z kontextu všech jeho kroků vytrhávat tzv. „drancovací“ kolečka, je právě na jejich příkladu jeho úmysl jednoduše a snadno demonstrovatelný, neboť je naprosto vyloučeno, aby transakce tohoto typu a s tímto předem známým výsledkem, navíc v takovémto rozsahu a opakovaně, prováděl v dobré víře. Ekonom jeho kvalit, které opakovaně prokázal, se navíc nemohl v dobré víře zbavit nejlepších akcií českých podniků a opakovaně je nahrazovat bezcennými akciemi a nevyvožitelnými pohledávkami. Přihlédneme-li k tomu, že ke všem těmto obchodům došlo ve svém výsledku ve prospěch společností, za něž sám jednal, jsou jakékoliv pochybnosti o jeho úmyslu zcela vyvráceny. K naplnění podvodného úmyslu sloužilo mj. i neustálé přelévání společností, zakládání společností nových (ať už v ČR nebo na Kypru), což mj. napomohlo k zneprůhlednění a zamlžení toku prostředků a ztížilo či zcela znemožnilo akcionářům se v obchodech a tocích orientovat tak, aby nejprve nemohli do toků zasahovat a jakkoliv je ovlivnit a nakonec aby

ani nemohli cokoliv vymoci. Obžalovaní nepochybně na tuto argumentaci namítnou to, co je již od počátku těžištěm jejich obhajoby, tedy, že se jednalo o řádné obchody, jejichž pravý význam a smysl mohou posoudit pouze ekonomicky vzdělaní odborníci, nikoliv pak soud a další orgány činné v trestním řízení. K tomu je však třeba důrazně připomenout zcela nezpochybnitelný fakt patrný i osobám bez mnohaleté odborné ekonomické průpravy řídicími se principy elementární logiky. Souhrn všech dílčích kroků, které činili obžalovaní jako zástupci harvardských společností i jako zástupci společností stojících vně harvardské skupiny, které vlivu obžalovaných podléhaly, nezpochybnitelně vedl ve svém důsledku k obrovským ztrátám pro fondy a jejich akcionáře, přičemž obžalovaní tyto dílčí kroky osobně činili a nepochybně věděli, k čemu tyto kroky směřují, jaký mají smysl a jaký bude jejich výsledek. Pro posouzení věci tedy není podstatné, zda jednotlivé dílčí kroky, vytrhneme-li je z kontextu souhrnu všech kroků, byly činěny v souladu s tehdy platnou legislativou, či zda obžalovaní byli oprávněni uzavírat jednotlivé obchody, ale to, že jejich jednání, které spočívalo v tom, že za pomoci plných mocí vylákaných pod záminkou řádného obchodování s majetky harvardských společností, vyvedli bez vědomí a proti vůli akcionářů majetek těchto společností mimo jejich dosah, bylo zahrnuto podvodným úmyslem.

Ohledně hodnoty akcií, které fondy nabyly za bonitní akcie českých podniků, především pak hodnoty akcií Daventree Ltd., odvolací soud akceptuje závěr soudu I. stupně, že tyto akcie neměly hodnotu. Je třeba připomenout, že právo hodnotit provedené důkazy přísluší toliko soudu, který tyto důkazy také sám provedl, a to podle zásad uvedených v § 2 odst.6 tr. řádu. Takovému hodnocení podléhá jakýkoliv důkaz a tedy i závěry znaleckého posudku. Znalecký ústav Bohemia experts ohledně hodnoty fondy nabytých akcií konstatoval, že jejich hodnotu nelze určit, neboť se nejednalo o akcie veřejně obchodovatelné, závěry posudku předloženého obhájcem obžalovaného Ing. Vostrého, CSc. nevyklučují, že akcie mohly mít hodnotu 100 procent jejich hodnoty nominální. Obě tvrzení si v zásadě nijak neodporují, oba posudky se shodují v tom, že hodnotu akcií nelze z ekonomického hlediska stanovit. Za této situace proto nalézacímu soudu nelze vytknout, pokud tuto otázku řešil na základě dalších provedených důkazů ve všech jejich souvislostech, přičemž jeho závěr lze plně akceptovat jako přesvědčivý a logický. Je především třeba opět vycházet z celkového ekonomického výsledku, k němuž jednotlivé kroky obžalovaných, včetně dílčích kroků spočívajících v nákupu předmětných akcií vedly, přičemž je zřejmé, že tyto akcie i v souvislosti s dalšími kroky obžalovaných vedoucími k odčerpání majetku fondů a zamezení přístupu akcionářů k němu, nahradily předchozí hodnotu v portfoliích fondů z pohledu harvardských společností nulovou hodnotou. V této souvislosti odvolací soud znovu konstatuje, že úmysl obžalovaných přesahuje dílčí kroky spočívající v pouhém zbavování se akcií českých podniků a nahrazování je, mj. i předmětnými akciemi, ale je ho třeba vztáhnout k jednání obžalovaných jako celku. K těmto krokům je třeba přiřadit i ostatní kroky obžalovaného Koženého a později též obžalovaného Ing. Vostrého, CSc., např. tzv. „drancovací“ kolečka, zakládání řady společností, které se přímo podílely na obchodech s harvardskými fondy, případně na dalších majetkových tocích, které na tyto obchody navazovaly, a nakonec transakce vedoucí zamezení přístupu akcionářů k odčerpaným prostředkům, či k náhradě za ně.

K námitce, že byly splněny všechny závazky dané obžalovaným Koženým v rámci kupónové privatizace, tzn., že tzv. Dikové dostali slíbenou částku 10 tis. Kč, je třeba uvést, že postata jeho podvodného jednání nespočívala v tom, že nesplnil závazek tzv. „jistoty desetinásobku“, vůči jednotlivým účastníkům kupónové privatizace, ale že se nechal vybavit od oficiálních zástupců jednotlivých fondů plnými mocemi tak, aby mohl s majetkem fondů neomezeně disponovat a poté zcela cíleně prováděl obchody směřující k odčerpání téměř všech hodnot, kterých v rámci kupónové privatizace fondy nabyly, a to prostřednictvím a ve

prospěch jím ovládaných společností, zcela zřejmě proti zájmům a bez vědomí vedení i akcionářů jednotlivých fondů.

Jak vyplývá z obsahu provedených důkazů, výroku napadeného rozsudku, jakož i z jeho odůvodnění, dopustil se nalézací soud ve výrokové části rozsudku několika pochybení způsobených převzetím početních chyb z obžaloby. Jak se však odvolací soud přepočítáním jednotlivých položek přesvědčil, tato pochybení neměla vliv na správnost skutkových zjištění z hlediska ustanovení § 2 odst.5 tr. řádu a bylo možno je napravit v rámci odvolacího řízení bez zásahu do skutkových zjištění nalézacího soudu, neboť je lze označit toliko za chyby formální.

Pro úplnost bude dále uveden stručný přehled zjištěné výše škody.

Dílčí útoky č. 1 - 92

Jak je zřejmé z výroku napadeného rozsudku, nalézací soud ohledně jednání, jimiž byl uznán vinným obžalovaný Viktor Kožený (útoky č. 1 – 92), dospěl k závěru, že hodnota všech převáděných cenných papírů z portfolií šesti harvardských investičních fondů činila **8.211.559.152,- Kč**, úhrada fondům za ně činila **175.246.763,- Kč** a HPH tím byla způsobena škoda **8.036.312.389,- Kč**.

Odvolací soud po přepočítání celkové výše způsobené škody zjistil, že hodnota všech převáděných cenných papírů z portfolií šesti harvardských investičních fondů činila **8.212.254.352,- Kč** (rozdíl +1.266.690,- Kč), fondům bylo uhrazeno **175.235.288,61 Kč** (rozdíl +560.015,61 Kč) a HPH tak fakticky byla způsobena škoda ve výši **8.037.019.063,39 Kč** (rozdíl +706.674,39 Kč).

Odvolací soud přitom při přezkumu výpočtů nalézacího soudu vycházel z údajů obsažených ve výroku napadeného rozsudku – ohledně výše způsobené škody u skupiny převodů pod č. 1 - 14 z údajů na str. 4, u č. 15 - 27 na str. 8, u č. 28 - 40 na str. 11, u č. 41 - 54 na str. 14 a 15, u č. 55 - 68 na str. 19 a u č. 69 - 92 na str. 22; ohledně výše provedených hotovostních plateb vycházel z údajů uvedených u jednotlivých skupin převodů s přihlédnutím k nespecifikovaným platbám, jež jsou také uvedeny pro příslušné skupiny převodů na již zmiňovaných stranách. Výsledkem součtu těchto škod a plateb příslušných skupin převodů jsou převodní ceny předmětných akcií, s nimiž pracoval nalézací soud. Zde je ale nutné poukázat na to, že tyto součty jednotlivých skupin převodů u plateb a převodních cen, provedené nalézacím soudem, jsou odlišné od celkového součtu, který soud uvedl na str. 25 napadeného rozsudku (výše způsobené škody se shoduje). Zároveň je třeba upozornit na to, že se v popisu jednotlivých převodů často objevují písařské chyby způsobené přepisem velkého množství dat, které ale neměly vliv na výpočty nalézacího soudu ve výroku napadeného rozhodnutí.

Rozdíly ve výpočtech byly způsobeny pochybeními v následujících případech:

Dílčí útoky č. 1 - 9 a 10 - 14

Nalézací soud ve výroku napadeného rozsudku ohledně bodů č. 1 - 9 uzavřel, že hodnota zde převáděných cenných papírů z portfolia HCIF činila **20.858.979,- Kč**, tomuto fondu za ně bylo uhrazeno jen **649.997,- Kč**, čímž mu byla způsobena škoda **20.208.982,- Kč**.

Tento závěr nalézacího soudu byl v nepatrné části shledán nepřesným, neboť odvolací soud po přepočítání výše způsobené škody zjistil, že hodnota zde převáděných cenných papírů z portfolia HCIF činila **20.859.001,- Kč** (rozdíl + 22,- Kč), tomuto fondu bylo za ně zaplaceno jen **650.017,08 Kč** (rozdíl +20,08 Kč), čímž mu byla způsobena škoda **20.208.983,92 Kč** (rozdíl +1,92 Kč).

Příčinu chyby v převodních cenách akcií (+22,- Kč) nelze konkrétněji identifikovat; rozdíl v provedených platbách (+20,08 Kč) byl způsoben nesprávným součtem nespécifikovaných plateb ve výši 438.960,- Kč (správně 438.980,- Kč – jde o součet plateb u převodů č. 5, 6 a 9) a dále zaokrouhlením na celé číslo (+0,08 Kč).

Chybný přepis se týká převodu č. 7 (nesprávná převodní cena a dohodnutá hotovostní úhrada). Je evidentní, že jde o písařskou chybu, neboť tato vada (300.000,- Kč) se nepromítla do celkového rozdílu +1,92 Kč.

Nalézací soud ve výroku napadeného rozsudku ohledně bodů **č. 10 - 14** uzavřel, že hodnota zde převáděných cenných papírů z portfolia HCS (transformace z HCIF) činila **6.636.257,- Kč**, tomuto fondu za ně nebylo nic zaplaceno, čímž mu byla způsobena škoda **6.636.257,- Kč**. Tato zjištění byla shledána jako správná.

Lze tedy uzavřít, že dílčími útoky č. 1 - 14 byla HPH způsobena škoda v celkové výši **26.845.240,92 Kč**.

Dílčí útoky č. 15 - 23 a 24 - 27

Nalézací soud ve výroku napadeného rozsudku ohledně bodů **č. 15 - 23** uzavřel, že hodnota zde převáděných cenných papírů z portfolia HIFMS činila **13.059.785,- Kč**, tomuto fondu za ně bylo uhrazeno **455.269,- Kč**, čímž mu byla způsobena škoda **12.604.516,- Kč**.

Tento závěr nalézacího soudu je nepřesný, odvolací soud po přepočítání výše způsobené škody zjistil, že hodnota zde převáděných cenných papírů z portfolia HIFMS činila **13.907.787,- Kč** (rozdíl +848.002,- Kč), tomuto fondu za ně bylo zaplaceno jen **455.269,07 Kč** (rozdíl +0,07 Kč), čímž mu byla způsobena škoda **13.452.517,93 Kč** (rozdíl +848.001,93 Kč).

Příčinu chyby v převodních cenách akcií (+848.002,- Kč) nelze konkrétněji identifikovat; rozdíl v provedených platbách (+0,07 Kč) byl způsoben zaokrouhlením na celé číslo.

Chybný přepis se týká převodu č. 19 (nesprávná hodnota směňky), č. 22 (nesprávný počet převáděných akcií) a č. 23 (nesprávná domluvená hotovostní úhrada a hodnota směňky).

Nalézací soud ve výroku napadeného rozsudku ohledně bodů **č. 24 - 27** uzavřel, že hodnota zde převáděných cenných papírů z portfolia HSMS (transformace z HIFMS) činila **4.344.055,- Kč**, tomuto fondu za ně nebylo zaplaceno nic, čímž mu byla způsobena škoda **4.344.055,- Kč**. Tato zjištění byla shledána jako správná.

Lze tedy uzavřít, že dílčími útoky č. 15 - 27 byla HPH způsobena škoda v celkové výši **17.796.572,93 Kč**.

Dílčí útoky č. 28 - 34 a 35 - 40

Nalézací soud ve výroku napadeného rozsudku ohledně bodů **č. 28 - 34** uzavřel, že hodnota zde převáděných cenných papírů z portfolia HAIF činila **5.513.283,- Kč**, tomuto fondu za ně bylo zaplacené jen **209.268,- Kč**, čímž mu byla způsobena škoda **5.304.015,- Kč**.

Tento závěr nalézacího soud byl v nepatrné části shledán nepřesným, neboť odvolací soud po přepočítání výše způsobené škody zjistil, že hodnota zde převáděných cenných papírů z portfolia HAIF činila **5.513.284,- Kč** (rozdíl +1,- Kč), tomuto fondu bylo za ně zaplacené jen **209.268,08 Kč** (rozdíl +0,08 Kč), čímž mu byla způsobena škoda ve výši **5.304.015,92 Kč** (rozdíl +0,92 Kč).

Příčinu chyby v převodních cenách akcií (+1,- Kč) nelze konkrétněji identifikovat; rozdíl v provedených platbách (+0,08 Kč) byl způsoben zaokrouhlením na celé číslo.

Chybný přepis se týká převodu č. 31 (nesprávná převodní cena) a č. 33 (také nesprávná převodní cena).

Nalézací soud ve výroku napadeného rozsudku ohledně bodů **č. 35 - 49** uzavřel, že hodnota zde převáděných cenných papírů z portfolia HAS (transformace z HAIF) činí **4.802.260,- Kč**, tomuto fondu za ně nebylo zaplacené nic, čímž mu byla způsobena škoda **4.802.260,- Kč**.

Tato zjištění byla shledána jako správná a lze tedy uzavřít, že dílčími útoky č. 28 - 40 byla HPH způsobena škoda v celkové výši **10.106.275,92 Kč**.

Dílčí útoky č. 41 - 49 a 50 - 54

Nalézací soud ve výroku napadeného rozsudku ohledně bodů **č. 41 - 49** uzavřel, že hodnota zde převáděných cenných papírů z portfolia HDIAIF činí **26.720.708,- Kč**, tomuto fondu za ně bylo zaplacené jen **880.315,- Kč**, čímž mu byla způsobena škoda **25.840.393,- Kč**.

Tento závěr nalézacího soud byl v nepatrné části shledán nepřesným, neboť odvolací soud po přepočítání výše způsobené škody zjistil, že hodnota zde převáděných cenných papírů z portfolia HDIAIF činila **26.720.708,- Kč** (rozdíl 0 Kč), tomuto fondu bylo za ně zaplacené jen **880.309,77 Kč** (rozdíl - 5,23 Kč), čímž mu byla způsobena škoda ve výši **25.840.398,23 Kč** (rozdíl +5,23 Kč).

Rozdíl v provedených platbách (+ 5,23 Kč) byl způsoben uvedením nesprávného údaje u převodu č. 43 (dohodnutá hotovostní úhrada a platba směnkou – obě položky rozdíl - 4,54 Kč), u převodu č. 44 (dohodnutá hotovostní úhrada byla zaokrouhlena na celé číslo – rozdíl - 0,28 Kč) a zaokrouhlením celkových plateb na celé číslo (- 0,41 Kč).

Nalézací soud ve výroku napadeného rozsudku ohledně bodů **č. 50 - 54** uzavřel, že hodnota zde převáděných cenných papírů z portfolia HDIAS (transformace z HDIAIF) činila **9.497.282,- Kč**, tomuto fondu za ně zaplacené nebylo nic, čímž mu byla způsobena škoda **9.497.282,- Kč**. Tato zjištění byla shledána jako správná.

Lze tedy uzavřít, že dílčími útoky č. 41 - 54 byla HPH způsobena škoda v celkové výši **35.337.680,23 Kč**.

Dílčí útoky č. 55 - 66 a 67 - 68

Nalézací soud ve výroku napadeného rozsudku ohledně bodů **č. 55 - 66** uzavřel, že hodnota zde převáděných cenných papírů z portfolia HRIF činila **1.920.940.371,- Kč**, tomuto fondu za ně bylo zaplaceno jen **75.941.750,- Kč**, čímž mu byla způsobena škoda **1.844.998.621,- Kč**.

Tento závěr nalézacího soud byl shledán nepřesným, neboť odvolací soud po přepočítání výše způsobené škody zjistil, že hodnota zde převáděných cenných papírů z portfolia HRIF činila **1.921.348.136,- Kč** (rozdíl + 407.765,- Kč), tomuto fondu za ně bylo zaplaceno jen **76.491.751 Kč** (rozdíl + 550.001,- Kč), čímž mu byla způsobena škoda **1.844.856.385,- Kč** (rozdíl – 142.236,- Kč).

Příčinu chyby v převodních cenách akcií (+ 407.765,- Kč) nelze konkrétněji identifikovat; rozdíl v provedených platbách (+ 550.001,- Kč) byl způsoben uvedením nesprávného údaje u převodu č. 59 (dohodnutá hotovostní úhrada – rozdíl + 550.000,20 Kč), u převodu č. 62 (dohodnutá hotovostní úhrada byla zaokrouhlena na celé číslo – rozdíl + 0,12 Kč), u převodu č. 63 (dohodnutá hotovostní úhrada byla zaokrouhlena na celé číslo – rozdíl + 0,40 Kč) a zaokrouhlením celkových plateb na celé číslo (+ 0,28 Kč).

Chybný prepis se týká převodu č. 59 (nesprávný počet převáděných akcií, převodní cena a domluvená hotovostní úhrada) a č. 66 (nesprávný počet převáděných akcií a převodní cena).

Nalézací soud ve výroku napadeného rozsudku ohledně bodů **č. 67 - 68** uzavřel, že hodnota zde převáděných cenných papírů z portfolia HFS (transformace z HRIF) činila **369.747.000,- Kč**, tomuto fondu za ně nebylo nic zaplaceno, čímž mu byla způsobena škoda **369.747.000,- Kč**. Tato zjištění byla shledána jako správná.

Lze tedy uzavřít, že dílčími útoky č. 55 - 68 byla HPH způsobena škoda v celkové výši **2.214.603.385,- Kč**.

Dílčí útoky č. 69 - 80 a 81 - 92

Nalézací soud ve výroku napadeného rozsudku ohledně bodů **č. 69 - 80** uzavřel, že hodnota zde převáděných cenných papírů z portfolia HDIF činila **2.652.195.452,- Kč**, tomuto fondu za ně bylo zaplaceno jen **96.538.674,- Kč**, čímž mu byla způsobena škoda **2.555.656.778,- Kč**.

Tento závěr nalézacího soud byl v nepatrné části shledán nepřesným, neboť odvolací soud po přepočítání výše způsobené škody zjistil, že hodnota zde převáděných cenných papírů z portfolia HDIF činila **2.652.206.352,- Kč** (rozdíl + 10.900,- Kč), tomuto fondu za ně bylo zaplaceno jen **96.548.673,61 Kč** (rozdíl + 9.999,61,- Kč), čímž mu byla způsobena škoda **2.555.657.678,39 Kč** (rozdíl + 900,39 Kč).

Příčinu chyby v převodních cenách akcií (+ 10.900,- Kč) nelze konkrétněji identifikovat; rozdíl v provedených platbách (+ 9.999,61 Kč) byl způsoben uvedením nesprávného údaje u převodu č. 80 (dohodnutá hotovostní úhrada – rozdíl + 10.000,- Kč) a zaokrouhlením celkových plateb na celé číslo (- 0,61 Kč).

Chybný prepis se týká převodu č. 69 (nesprávná hodnota směnky).

Nalézací soud ve výroku napadeného rozsudku ohledně bodů **č. 81 - 92** uzavřel, že hodnota zde převáděných cenných papírů z portfolia HPH činila **3.176.672.230,- Kč**, tomuto fondu za ně nebylo nic zapláceno, čímž mu byla způsobena škoda **3.176.672.230,- Kč**. Tato zjištění byla shledána jako správná.

Lze tak uzavřít, že dílčími útoky č. 69 - 92 byla HPH způsobena škoda v celkové výši **5.732.329.908,39 Kč**.

Dílčí útoky č. 93 - 98

V těchto bodech nebylo stran zjištění výše škody shledáno žádné pochybení a výše škody tak zde činí **252.678.195,- Kč**.

Celková škoda v případě útoků uvedených pod body č. 1 - 98 tak činí **8.289.697.258,39 Kč**.

Dílčí útoky č. 99 - 107

Z kontroly škod v rámci jednání Ing. Borise Vostrého, CSc. popsaných ve výroku rozhodnutí pod č. 99 - 107 napadeného rozsudku vyplývá, že v jednotlivých dílčích útocích jsou vypočteny škody správně. Soud prvního stupně provedl chybně jejich součet (514.034.424,74 Kč), přičemž správně se mělo jednat o částku **470.810.703,80 Kč** (rozdíl – 43.223.720,94 Kč).

Celkově je třeba znovu připomenout, že i v tomto případě byl odvolací soud vázán zásadou zákazu „reformationis in peius“ a přestože tedy dospěl v případě obžalovaného Koženého k tomu, že součet způsobené škody je vyšší než jak k němu dospěl nalézací soud, nemohl v neprospěch obžalovaného na zjištěních soudu ničeho změnit.

Pokud obžalovaný Kožený namítá, že soud své rozhodnutí založil na nepoužitelných důkazech, konkrétně na prohlídce, která nebyla povolena soudcem a je tak podle odvolatele neústavní, je třeba uvést následující. Je třeba odvolateli přisvědčit, že podle § 83 a 83 a tr. řádu v současném znění může prohlídku jiných prostor nebo [pozemků](#) nařídit pouze předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce. Tato podmínka v době konání prohlídek, které má odvolatel na mysli, splněna nebyla, neboť tyto příkazy dne 5.9.2001 vydal policejní orgán se souhlasem dozorcujícího státního zástupce. Jak však vyplývá ze znění ustanovení § 83 a tr. řádu ve znění účinném do 31.12.2001 (265/2001 Sb.), nařídit prohlídku jiných prostor nebo pozemku byl tehdy oprávněn v přípravném řízení státní zástupce, vyšetřovatel nebo policejní orgán, přičemž vyšetřovatel nebo policejní orgán k tomu potřeboval předchozí souhlas státního zástupce. Prohlídky, které byly konány na základě výše zmíněného příkazu tak byly provedeny zcela v souladu s tehdy platným trestním řádem. V souvislosti s úvahou o procesní použitelnosti takto provedeného důkazu odvolací soud připomíná rozhodnutí Ústavního soudu Pl. ÚS-st 31/10, podle něhož, „je-li ústavní stížností napadeno provedení prohlídky jiných prostor nebo pozemků, je nutné nahlížet na intertemporální účinky nálezu sp. zn. Pl. ÚS 3/09 ([219/2010 Sb.](#)) tak, že se odvíjejí ex nunc, tj. teprve ode dne, v němž byl nález vyhlášen ve Sbírce zákonů, neboť tento nález výslovně nestanovil jinak ([§ 58 odst. 1](#) in fine zákona o Ústavním soudu). Nosné důvody tohoto nálezu lze uplatnit pouze pro futuro (do budoucna), nikoli pro situace, kdy provedení prohlídky jiných prostor a pozemků nařídil (před publikací nálezu Pl. ÚS 3/09 ve Sbírce zákonů) v souladu s tehdy platným a účinným zněním [§ 83a odst. 1](#) zákona č. [141/1961 Sb.](#), o trestním

řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, státní zástupce nebo se souhlasem státního zástupce policejní orgán. Proto v těchto případech pouhý nedostatek souhlasu soudce s provedením prohlídky jiných prostor a pozemků nezakládá porušení ústavním pořádkem zaručených základních práv a svobod."

Stejně tak je třeba odmítnout námitku obžalovaného Koženého týkající se osoby předsedy senátu Městského soudu v Praze, u něhož dovozuje, že ho jeho členství v KSČ diskvalifikovalo z rozhodování ve věci, neboť obžalovaný je přesvědčen, že členství v KSČ nebo dalších podobně neslučitelných skupinách diskvalifikuje soudce z rozhodování v této věci a ve výkonu soudnictví všeobecně. V této souvislosti odvolací soud odkazuje na poměrně rozsáhlou judikaturu Ústavního soudu (např. I.ÚS 517/10, IV.ÚS 2258/11, III.ÚS 3232/11 a další), v nichž je opakovaně konstatováno, že "prosté členství v KSČ není skutečností, jež by obecně vylučovala soudce z rozhodovacího procesu, a proto míru nezávislosti a nestrannosti soudce (např. i s ohledem na jeho bývalé členství v KSČ) je nutno posuzovat v každém případě s přihlédnutím k jeho jedinečným okolnostem. Účastník řízení tedy musí ohledně každého soudce, jehož podjatost by chtěl namítnout, uvést konkrétní skutečnosti, pro něž by měl za to, že soudce je z projednávané věci vyloučen."

Odvolací soud neshledal důvodnými ani další námitky odvolatele směřující ke způsobu vedení řízení předsedou senátu Městského soudu v Praze. Ze způsobu vedení řízení ani z dalších materiálů tvořících součást spisu není patrné nic, co by mohlo vést k pochybnostem o nestrannosti předsedy senátu ve vztahu jak k věci, tak i k osobám obžalovaných, a proto také uzavřel, že v postupu nelze spatřovat vadu řízení, která by mohla vést ke zrušení napadeného rozsudku.

Odvolací soud se neztotožnil ani s námitkou směřující k délce řízení, která je podle odvolatele nepřiměřeně dlouhá a měla by tak vést ke zrušení napadeného rozsudku a zastavení trestního stíhání, případně je dalším důkazem o neprofesionálním přístupu předsedy senátu. Je třeba zdůraznit, že projednávaná trestní věc je věcí mimořádného rozsahu jak co do výše způsobené škody, tak co do složitosti a rozsahu spisového materiálu, přičemž výše uvedenými atributy dokonce vybočuje i z rámce jiných mimořádně náročných kauz. Je tedy zřejmé, že nastudování a samotné projednání věci, včetně přípravy a vypracování rozhodnutí vyžaduje ve srovnání s jinými běžně projednávanými věcmi výjimečně dlouhou dobu. Nelze tedy dobu řízení před soudem I. stupně považovat za nepřiměřeně dlouhou, jak odvolatel namítá.

K námitce obžalovaného Koženého směřující k osobám znalců a tlumočnicků, jakož i k obsahu a závěrům znaleckého posudku vypracovaného znaleckým ústavem Bohemia experts a k překladům jednotlivých písemností, které tvoří součást spisového materiálu odvolací soud uvádí následující. Ze spisového materiálu, obsahu napadených písemností, jakož ani z jakýchkoliv jiných zjištění nevyplývá nic, co by nasvědčovalo podjatosti zpracovatelů znaleckého posudku a tlumočnicků vůči osobám obžalovaných, či tomu, že by znalecký posudek či překlady písemností nebyly vypracovány nestranně a vůči obžalovaným nezaujatě. Znalecký posudek byl vypracován znaleckým ústavem Bohemia experts, který je řádně zapsán v seznamu znalců jako ústav s příslušnou specializací v oboru, v jehož rámci byl také přibrán v trestním řízení postupem podle § 105 tr. řádu, jeho zpracovatelé měli k dispozici veškerý dostupný spisový materiál a k závěrům znaleckého posudku byli soudem velmi podrobně u hlavního líčení vyslechnuti, stranám bylo v dostatečné míře umožněno, aby k závěrům znaleckého posudku znalcům kladly otázky, obhájce obžalovaného Ing. Vostrého, CSc. navíc předložil znalecký posudek znaleckého ústavu Česká znalecká, s jehož závěry, stejně jako se závěry znaleckého posudku vypracovaného znaleckým ústavem Bohemia experts, se soud v napadeném rozsudku řádně vypořádal a ani odvolací soud nezjistil nic, co

by po procesní, či po odborné stránce zpochybňovalo jeho závěry. Odvolací soud znovu opakuje, že znalecký posudek je pouze jedním z důkazů, který podléhá hodnocení soudem I. stupně jako jakýkoliv jiný důkaz a v této věci jsou jeho závěry sice významné, nicméně zdaleka nestojí osamoceně a jsou podporovány řadou svědeckých výpovědí a především pak listinných důkazů, z nichž lze přímo dovodit všechny proběhlé transakce, včetně kvantifikace způsobené škody, přičemž je třeba znovu připomenout, že pro posouzení věci významné otázky týkající se hodnoty akcií společností, které harvardské společnosti nabyly za akcie českých podniků, nalézací soud, jak je zmíněno výše, učinil závěr vycházející zdaleka nikoliv pouze ze závěrů tohoto znaleckého posudku. Odvolací soud se tedy ani v tomto směru s námitkami obžalovaného Koženého ztotožnit nemohl.

K námitce, že obžalovaný Kožený byl odsouzen podle norem, které v době spáchání trestného činu neexistovaly, je třeba poznamenat, že příslušné předpisy, které regulovaly obchody s akciemi a hospodaření fondů, nabyly skutečně platnosti až po spáchání trestného činu, nicméně je třeba opakovat, že obžalovaný byl uznán vinným nikoliv porušením těchto povinností, ale zločinem podvodu, jehož skutková podstata byla součástí tehdy platného trestního zákona a jehož znaky byly naplněny, jak již bylo zmíněno výše, bez ohledu na to, zda jednotlivé dílčí kroky obžalovaného byly formálně v souladu s tehdy platnou právní úpravou. Jejich legálnost posuzovaná izolovaně není pro posouzení věci podstatná, podstatné je, že k těmto jednotlivým krokům, ať již byly individuálně legální či nikoliv, přistoupil podvodný úmysl obžalovaného. Co se pak týče dalších námitek k údajně chybným překladům jednotlivých písemností, odvolací soud poznamenává, že ani v případě, pokud by v důsledku výstižnějšího překladu byla správná verze, kterou ve svém doplnění odvolání uvádí obžalovaný Kožený, nemohly by být závěry nalézacího soudu jakkoliv zpochybněny. Ustanovení smluv, která měla upravovat formu zajištění jednotlivých obchodů měla totiž, jak vyplývá z kontextu provedených důkazů, zcela zjevně pouze proklamativní charakter, nikdy nebyla realizována a ani realizována být nemohla, neboť, jak vyplývá z provedených důkazů, u společností, s nimiž fondy uvedené obchody realizovaly, absentovala jakákoliv vůle tato ustanovení naplnit.

Pro posouzení věci není rovněž podstatné, zda se obžalovaný Kožený zdržoval po celou dobu páchaní trestné činnosti na území České republiky či nikoliv. Podle § 17 tehdy platného tr.zákona č. 140/1961 Sb., upravujícího tzv. zásadu teritoriality, se podle zákona České republiky posuzuje trestnost činu, který byl spáchán za území republiky, což znamená, že se na jejím území pachatel buď dopustil jednání, i když porušení nebo ohrožení zájmu chráněného tímto zákonem nastalo nebo mělo nastat zcela nebo zčásti v cizině, nebo zde porušil nebo ohrozil zájem chráněný tímto zákonem nebo měl tu alespoň zčásti takový následek nastat, i když se jednání dopustil v cizině. Jestliže tedy obžalovaný jednal ke škodě majetku HPH a.s, v likvidaci, se sídlem na území České republiky, vztahuje se na něj trestní odpovědnost podle příslušných norem platných na území České republiky, ať už se jednání dopustil na území České republiky, či mimo něj.

Pokud se pak obžalovaný Kožený na svoji obhajobu dovolává průběžně vypracovaných auditů, je k tomu třeba uvést, že tyto audity potvrzují to, že účetně byly uvedené transakce v pořádku, což je nakonec i součástí zjištění orgánů činných v trestním řízení, avšak podstata jednání, jak už bylo několikrát opakováno, spočívá v tom, že namísto skutečných hodnot se staly součástí majetku harvardských společností akcie, popř. závazky, které ve skutečnosti žádné skutečné hodnoty pro harvardské společnosti nepředstavovaly a měly význam pouze pro účetnictví společnosti.

K námitce, že obhájcům obžalovaných nebylo umožněno účastnit se výslechů svědků Sarrise, Petsy a Loizou, uvádí odvolací soud následující. Jak vyplývá z obsahu spisového

materiálu, předseda senátu rozhodl o tom, že prostřednictvím dožádání kyperské strany bude proveden výslech svědků Sarrise, Petsy a Loizou. Zároveň vyzval obhájce, aby písemně připravili otázky, které považují za nutné výše uvedeným svědkům v rámci výslechů položit, čemuž oba obhájci vyhověli a předseda senátu poté zaslal tyto otázky Ministerstvu spravedlnosti České republiky, které dožádání zprostředkovalo. Dne 18.8.2009 bylo Městskému soudu v Praze sděleno Ministerstvem spravedlnosti ČR, že dle sdělení Ministerstva spravedlnosti Kyperské republiky je výslech svědků nařízen před soudem v Nicosii na 21.10.2009 v 15.30 hodin. Předseda senátu poté o obsahu toho sdělení prostřednictvím e-mailu vyrozuměl všechny zúčastněné strany s tím, že závěrem uvedl, že jakmile obdrží oficiální podrobné informace, obratem je všem stranám zašle. Žádná další informace však již, alespoň jak to vyplývá ze spisu, nepřišla, proto ji předseda senátu ani stranám dále nepředal a poslední informací s termínem konání výslechu tak byl výše uvedený e-mail. Výslechu před soudem v Nicosii se následně zúčastnil toliko dozorcující státní zástupce, zatímco obhájci nikoliv, proto byly soudkyní, která dožádání prováděla, svědkům položeny pouze jimi vypracované písemné otázky. Odvolací soud je názoru, že postupem soudu nedošlo ke zkrácení práv obžalovaných. Obhájci obžalovaných byli včas vyrozuměni o termínu konání výslechů, poznámka předsedy senátu, kterou přislíbil dodat podrobnější informace o úkonu nikterak termín konání výslechu nezpochybnila. Je třeba přihlídnout i k tomu, že obhájcům byla dána možnost položit svědkům otázky písemně a především je pak třeba posuzovat i obsah provedených důkazů, z nichž nevyplynuly pro posouzení věci žádné zásadní skutečnosti. Je třeba připomenout, že svědek Sarris prakticky na všechny otázky odpověděl, že není schopen bez písemných materiálů, které si k výslechu nevezal, odpovědět, obě svědkyně pak shodně uváděly, a to mnohokrát a opakovaně, že o popsáných obchodech, na něž byly výslechy zaměřeny, nic neví. I kdyby tedy byly tyto výslechy opakovány, lze zcela důvodně očekávat, že by pro posouzení věci neměly žádný význam. Skutečnosti významné pro závěry soudu týkající se předmětných obchodů a zejména významné pro posouzení věci lze totiž, jak již bylo několikrát opakováno, spolehlivě dovodit z dostupných listinných důkazů, což také nalézací soud správně učinil a jak ze shora uvedeného vyplývá, s touto námitkou obhajoby týkající se výslechů shora uvedených svědků se již vypořádal v napadeném rozsudku.

Z dostupných důkazů lze usuzovat na to, že jednání obžalovaných, které lze kvalifikovat jako jednání podvodné, bylo širší a rozsáhlejší, než jak je popsáno v napadeném rozsudku, jednotlivých kroků směřujících k vyvedení majetku z harvardských společností bylo mnohem víc a škoda, která byla jednáním jako celkem způsobena, byla vyšší, nicméně orgány činné v trestním řízení pojaly za základ skutkových zjištění pouze jednání popsána ve výroku rozsudku. Jelikož je nepochybné, že i takto popsané dílčí mezikroky vedoucí k vyvedení prostředků byly součástí podvodného jednání, lze tento postup akceptovat, přičemž je třeba znovu zdůraznit, že při nedostatku odvolání ze strany státního zástupce nelze skutková zjištění jakkoliv rozšiřovat ani co do popisu dalších dílčích jednání, která by bylo možno podřadit pod trestný čin podvodu, ani co do výše způsobené škody.

K námitce obžalovaného Ing. Vostrého, CSc., že ohledně obchodu ze dne 30.6.1996 nebylo v jeho případě řádně zahájeno trestní stíhání, je třeba uvést následující. Usnesení podle § 160 odst.1 tr. řádu musí mj. obsahovat výrok s popisem skutku, který musí být vymezen tak, aby nemohl být zaměněn s jiným, zejména tedy je třeba uvést místo a čas jeho spáchání, způsob jeho provedení charakterizující jednání pachatele a zavinění, příp. i pohnutku, jakož i následek a eventuálně další okolnosti jej charakterizující. Na samém počátku vyšetřování však nelze požadovat zcela vyčerpávající popis skutku (srov. [ÚS 24/2005-n.](#)) Jak vyplývá z obsahu spisového materiálu, usnesení o zahájení trestního stíhání z 2.1.2002 bylo tehdejšímu obhájci obžalovaného Ing. Vostrého, CSc., dr. Hruškovi, doručeno 28.7.2003, a obžalovaný Ing. Vostrý, CSc. byl na základě něj stíhán pro trestný čin

podvodu. Jednání, jehož se měl obžalovaný dle tohoto usnesení dopustit, bylo popsáno jako podvodné vyvedení akcií z portfolia SU Teplice v hodnotě cca 3 mld. Kč v období od 1.2.1996 do 30.5.1996, aniž by bylo jakkoliv dále strukturováno. Konkrétní kroky, jimiž měl obžalovaný Ing. Vostrý, CSc. v usnesení zmíněné akcie vyvést vyplynuly až z důkazů provedených v rámci trestního stíhání a jak bylo zjištěno, jejich součástí byl i obchod z 30.6.1996. Přestože však tento obchod ze dne 30.6.1996 časově přesahuje vymezení obsažené v usnesení o zahájení trestního stíhání, je odvolací soud přesvědčen, že se nepochybně jedná o součást skutku, pro který bylo proti obžalovanému trestní stíhání zahájeno. Je třeba připomenout, že totožnost skutku je určována alespoň částečnou totožností jednání nebo alespoň částečnou totožností následku. Bylo-li následným vyšetřováním zjištěno, že se obžalovaný dopustil jednoho z jednání, které tvoří součást skutku, pro který bylo zahájeno trestní stíhání, o měsíc později, než bylo časově vymezeno, neznamená to, že se jedná o jiný skutek. To by platilo i v případě, že by jednání popsané v obecných rysech bylo později strukturováno do jednotlivých útoků pokračujícího trestného činu (§ 116 tr. zákoníku). V posuzovaném případě je odvolací soud navíc přesvědčen, že jednání obžalovaného Ing. Vostrého, CSc., je třeba pojímat jako jedno jednání, jehož jednotlivé části ve svém souhrnu a ve spojení s jednáními činěnými obžalovaným Koženým, naplnily znaky skutkové podstaty zločinu podvodu. Umělé vytváření závazků pomocí tzv. „drancovacích“ koleček již bylo obžalovaným činěno se záměrem, že po sloučení SU Teplice s HPH a.s. v likvidaci, budou takto vzniklé závazky použity k uhrazení kupní ceny vyváděných akcií SU Teplice, další popsané transakce sloužily jako příprava jednak k vyvedení akcií z SU Teplice bez odpovídající protihodnoty, jednak jako příprava ke sloučení obou společností a k zabránění přístupu akcionářům HPH a.s., v likvidaci, k již vyvedeným hodnotám z Harvardských společností. Z těchto důvodů tedy soud považoval námitku obhajoby za nedůvodnou.

Obdobné závěry z hlediska popisu skutku v usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 2.1.2002 platí i v případě obžalovaného Koženého.

K otázce právní kvalifikace je dále třeba uvést následující. Zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu.

Za omyl je třeba považovat rozpor mezi představou a skutečností a půjde o něj i tehdy, když podváděná osoba nemá o důležité okolnosti žádnou představu nebo se domnívá, že se nemá čeho obávat. Mezi omylem u podváděné osoby, majetkovou dispozicí, kterou provede oklamáný, a na základě ní vzniklou škodou u poškozeného a obohacením pachatele, popř. jiné osoby, musí být příčinná souvislost, přičemž postačí, že omyl byl jen jedním z důvodů takové majetkové dispozice, nemusí být tedy důvodem jen jediným.

Jestliže se tedy obžalovaný Kožený nechal vybavit od oficiálních zástupců jednotlivých fondů plnými mocemi tak, aby mohl s majetkem fondů neomezeně disponovat a poté zcela cíleně prováděl jednotlivé úkony a obchody směřující k odčerpání téměř všech hodnot, kterých v rámci kupónové privatizace fondy nabyly, a to prostřednictvím a ve prospěch jím ovládaných společností, zcela zřejmě proti zájmům a bez vědomí vedení i akcionářů jednotlivých fondů, jejichž představa byla, že obžalovaný bude s takto svěřenými prostředky nakládat ve prospěch fondů, nikoliv z nich vyvádět majetek ve prospěch jím ovládaných společností a svůj osobní, a způsobil tak fondům, resp. jejich právnímu nástupci, škodu vysoko (více než 1600 ×) přesahující hranici škody velkého rozsahu, naplnil tak všechny znaky skutkové podstaty zločinu podvodu podle výše cit. ustanovení trestního zákoníku.

Stejně tak nalézacímu soudu nelze vytknout, pokud dospěl k závěru, že zločinu podvodu se dopustil i obžalovaný Ing. Boris Vostrý, Csc. a to ve formě spolupachatelství podle § 23 tr.zákoníku.

O společné jednání, ať již současně probíhající nebo postupně na sebe navazující, jde nejen tehdy, jestliže každý ze spolupachatelů naplnil svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty trestného činu, ale i tehdy, pokud každý ze spolupachatelů svým jednáním uskutečnil jen některý ze znaků skutkové podstaty trestného činu, jež je pak naplněna jen souhrnem těchto jednání, nebo jestliže jednání každého ze spolupachatelů je alespoň článkem řetězu, přičemž jednotlivé činnosti – články řetězu – působí současně nebo postupně ve vzájemné návaznosti a směřují k přímému vykonání trestného činu a jen ve svém celku tvoří jeho skutkovou podstatu (srov. R 36/1973, shodně R 15/1967).

Jestliže tedy obžalovaný Ing. Vostrý, CSc. s vědomím, že se podílí na jednání směřujícím k vyvedení prostředků z harvardských společností společně s obžalovaným Koženým nejprve učinil kroky vedoucí k umělému vytvoření závazků SUT ve prospěch Kyperských společností v úmyslu, že budou užity k úhradě akcií vyvedených obžalovaným ze SU Teplice, a následně jednáními popsány pod bodem 108 napadeného rozsudku (nyní 99), tedy zde popsány transakcemi SUT se společnostmi Stratton, Harms a Daventree Ltd. dovršil odčerpání hodnot z harvardských společností resp. z jeho právního nástupce HPH a.s., v likvidaci, s celkovou výší škody způsobenou jen těmito transakcemi více než 440× převyšující hranici škody velkého rozsahu, naplnil i on znaky skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odst.1, 5 písm. a) tr.zákoníku.

Odvolací soud dospěl ve shodě se soudem I. stupně k závěru, že jednání obžalovaného Ing. Vostrého, CSc. bylo navázáno na jednání obžalovaného Koženého a k dovození jeho trestní odpovědnosti ve formě spolupachatelství tedy nebylo třeba, aby naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu podvodu. Obžalovaný se zločinu podvodu ve spolupachatelství s obžalovaným Koženým dopustil již tím, že ve společném úmyslu naplnil některé ze znaků skutkové podstaty trestného činu, jehož se dopustil obžalovaný Kožený, konkrétně znak „obohacení sebe a jiného“ a způsobení škody velkého rozsahu.

V souvislosti s úvahou o právní kvalifikaci jednání a následnou úvahou o druhu a výměře trestu se nalézací soud též správně zabýval otázkou časové působnosti trestněprávních norem. Přestože se obžalování trestného činu dopustili za účinnosti tr. zákona č.140/1961 Sb. ve znění pozdějších předpisů, posoudil nalézací soud jejich jednání podle ustanovení trestního zákoníku účinného od 1.1.2010. Podle § 2 odst. 1 tr.zákoníku se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější. V posuzovaném případě činila sazba trestu odnětí svobody za trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 4 trestního zákona účinného do 31.12.2009 5 až 12 let, zatímco sazba trestu odnětí svobody u trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku v nyní účinném znění činí pouze 5 až 10 let. Použití právní kvalifikace podle norem nyní účinného trestního zákoníku je tak v případě obžalovaných nepochybně příznivější.

K otázce trestů je dále konkrétně třeba uvést následující. Podle § 39 tr. řádu soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédne mj. k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl

čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Podle odst.3 výše cit. ustanovení při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud také přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédne ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.

V tomto případě je nepochybné, že od spáchání činu uplynulo více než 16 let a trestní řízení samotné bylo vedeno více jak devět let. Tato doba se jeví jako dlouhá, nicméně jak je již rozebráno výše v souvislosti s odvolacími námitkami, s ohledem na rozsah a složitost věci je to doba nevybočující z mezí přiměřenosti. Přes dlouhou dobu, která uplynula od spáchání trestného činu, kterou je z hlediska ustanovení § 39 odst.3 tr. řádu třeba vážit ve prospěch obžalovaných, soud shledal ve shodě se soudem nalézacím podmínky pro uložení trestů na samé horní hranici zákonné trestní sazby v případě obžalovaného Koženého a těsně pod horní hranicí v případě obžalovaného Ing. Vostrého, CSc. Rozsah trestné činnosti a výše způsobené škody, která je až astronomicky vysoká a převyšuje u obžalovaného Koženého více než 1600x (v případě obžalovaného Ing. Vostrého, CSc. více než 440x) hranici škody velkého rozsahu, mimořádně propracovaný a rafinovaný způsob spáchání zločinu, ovlivňujícího svým způsobem nepřímo ekonomiku celého státu, uložení takových trestů plně odůvodňují. Aniž odvolacímu soudu jakkoliv přísluší vyjadřovat se v rámci aplikace právních norem k otázkám legislativním, nezbyvá než konstatovat, že tento zločin je takových rozměrů, že přesahuje hranice odstavce 5 ustanovení § 209 tr. zákoníku a trest odnětí svobody v trvání deseti let v případě obžalovaného Koženého tak není trestem nepřiměřeně přísným. Jedinou korekci učinil odvolací soud oproti soudu nalézacímu ohledně obžalovaného Ing. Vostrého, CSc., u něhož musel zohlednit fakt, že v jeho případě došlo ke snížení výše způsobené škody z původních více než 7 mld. na částku přesahující 2 mld. Kč, přičemž zároveň přihlédl jeho výrazně menšímu podílu na spáchané trestné činnosti nejen s ohledem na výši způsobené škody, ale i vzhledem k tomu, že iniciátorem a vůdčí osobností při jejím páchaní byl jednoznačně obžalovaný Kožený. V případě obžalovaného Ing. Vostrého, CSc. tedy délka doby, která uplynula od spáchání trestného činu a další výše zmíněné okolnosti v porovnání s obžalovaným Koženým odůvodňují uložení trestu blíže horní hranice zákonné trestní sazby, nikoliv na její samé horní hranici.

Shodně jako soud I. stupně shledal i soud odvolací podmínky pro zařazení obžalovaných pro výkon trestu do věznice s ostrahou, na rozdíl od něj však odvolací soud postupoval v jejich případě podle § 56 odst.3 tr. zákoníku. Soud I. stupně totiž ve svém rozhodnutí opomněl, že v případě obou obžalovaných byly v souladu s ustanovení § 56 odst. 1 písm. d) tr.zákoníku po formální stránce splněny podmínky pro zařazení pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou a pokud měl obžalované zařadit do věznice s ostrahou, musel by tak učinit za použití zmírňujícího ustanovení § 56 odst.3 tr. zákoníku. Vzhledem k tomu, že nebylo podáno odvolání ze strany státního zástupce v neprospěch obžalovaných, nemohl ani odvolací soud zařadit obžalované do přísnějšího druhu věznice a nezbylo mu než napravit pochybení soudu I. stupně za použití ustanovení § 56 odst.3 tr. zákoníku, podle něhož soud může zařadit pachatele do [věznice](#) jiného typu, než do které má být podle odstavce 2 zařazen, má-li se zřetelem na závažnost trestného činu a na stupeň a povahu narušení pachatele za to, že bude působení na něj, aby vedl řádný život v jiném typu věznice lépe zaručeno.

Odvolací soud znovu rozhodoval o náhradě škody. Ve shodě se soudem I. stupně shledal, že jsou splněny podmínky pro postup podle § 228 odst.1 tr. řádu v případě obou obžalovaných. Poškozený HPH a.s. se včas a řádně připojil vůči oběma obžalovaným se svým

nárokem na náhradu škody, včetně úroku z prodlení, a oběma obžalovaným bylo v trestním řízení prokázáno zavinění minimálně ve vztahu částkám uvedeným ve výroku rozsudku. Proto rozhodl o povinnosti obžalovaného Viktora Koženého ve výši **8.288.990.584,- Kč** spolu s úrokem z prodlení z této jistiny podle nařízení vlády č. 163/2005 Sb. od 13.2.2008 do 9.5.2010 ve výši **1.750.396.360,90 Kč** a dále s ročním úrokem z prodlení z této jistiny od 10.5.2010 do zaplacení ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů s tím, že v každém kalendářním pololetí, v němž prodlení dlužníka trvá, je výše úroku z prodlení závislá na výši repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí a v případě obžalovaného Ing. Vostrého, CSc. pak s ohledem na změnu výroku o vině a snížení výše jím způsobené škody v bodě 99 (bod 108 napadeného rozsudku a body 99 - 107 napadeného rozsudku) tak, jak bylo rozebráno shora, tedy přiznanou částku v jeho případě snížil a rozhodl tak, že mu uložil povinnost zaplatit poškozenému částku ve výši **2.213.580.730,80 Kč** a úrok z prodlení z této jistiny podle nařízení vlády č. 163/2005 Sb. od 13.2.2008 do 9.5.2010 ve výši **467.444.572,- Kč** a dále s ročním úrokem z prodlení z této jistiny od 10.5.2010 do zaplacení ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů s tím, že v každém kalendářním pololetí, v němž trvá prodlení dlužníka je výše úroku z prodlení závislá na výši repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí.

Jelikož po úpravě rozsahu povinnosti k náhradě škody v případě obžalovaného Ing. Vostrého, CSc. je přiznaná částka nižší než nárok, který vznesl poškozený HPH a.s., v likvidaci, nezbylo, než poškozenou společnost podle § 229 odst.2 tr.řádu se zbytkem nároku na náhradu škody odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

I. Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí lze podat **d o v o l á n í**.

Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat *pouze prostřednictvím obhájce*, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává *u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí*, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr.ř.

V Praze dne 17. října 2012

Předseda senátu:
JUDr. Radek Hartmann v.r.

Za správnost vyhotovení:

